SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

KASYNA I KOŁA LITERACKO-ARTYSTYCZNEGO WE LWOWIE

za czas od 1 kwietnia 1929 do 31 marca 1930

PRZEDŁOŻONE WALNEMU ZGROMADZENIU

w dniu 28 maja 1930.

LWÓW 1930 — NAKŁADEM KASYNA i KOŁA LITERACKO-ARTYST.

SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

KASYNA I KOŁA LITERACKO-ARTYSTYCZNEGO WE LWOWIE

za czas od 1 kwietnia 1929 do 31 marca 1930

PRZEDŁOŻONE WALNEMU ZGROMADZENIU

w dniu 28 maja 1930.

LWÓW 1930 — NAKŁADEM KASYNA i KOŁA LITERACKO-ARTYST.

Z DRUKARNI „PRASA NOWA" S. A. WE LWOWIE, ULICA SOKOŁA 4. TELEFON NR. 778

ZARZĄD TOWARZYSTWA.

Z wybranego na lat 3 w dniu 29 maja 1929 przez Walne Zgromadzenie pełnego Wydziału K. i K. L. A. wystąpił zaraz po wyborach członek Tadeusz Nowakowski, oraz jeden z 3 zastępców członków inż. Witold Brzostowski, a wkrótce potem wniósł również rezygnację członek dr Władysław Tarnawski. W myśl art. 27 statutu miejsce tych 2 ubyłych członków objęli wybrani pierwotnie jako zastępcy pp. Edward Kostrzewski i dr Stanisław Trojan. W ten sposób pozbawiony wszystkich 3 zastępców Wydział ukonstytuował się następująco:

Prezes: dr Władysław Hojnacki

Wiceprezesi: Jan Antoniewicz i dr Kasper Weigel

Sekretarz: Marjan Goetz

Skarbnik: Emil Krug
Gospodarz administracyjny: Stanisław Kamieński
Gospodarz klubowy: Dr. Tadeusz Moszyński
Zarządca Bibljoteki i Czytelni: Seweryn Lehnert
Dr Jan Franke
Dr Stanisław Groyecki
Alojzy Gürtler, zast. gosp. admin.
Edward Kostrzewski
Tadeusz Łaba, zast. sekret.
Dr Stanisław Trojan
Inż. Bronisław Welczer, zast. skarbnika

Zastępcy Członków Wydziału:
Vacant.

Członkowie Komisji Rewizyjnej:
(wybrani 29/V 1929 na jeden rok)

Dr Marjan Boziewicz | Michał Popławski
Wacław Kwiatkowski | Włodzimierz Reindl
Karol Sawicki

Na pierwszem swem posiedzeniu w dniu 3 czerwca 1929 Wydział rozdzielił prace między następujące Komisje:

1) **Komisję naukowo-artystyczną,** której zadaniem było układanie programu wykładów, koncertów, artystycznych wieczorów i uroczystości, a wogóle inicjatywa we wszystkich sprawach kulturalnych. Skład jej był: dr W. Hojnacki, Seweryn Lehnert i dr Kasper Weigel.

2) **Komisję życia towarzyskiego,** do której należała cała techniczna i organizacyjna strona zabaw tanecznych i wieczorów rozrywkowych. Skład jej był: Marjan Goetz, dr Stanisław Groyecki, Edward Kostrzewski, Tadeusz Łaba, oraz Seweryn Lehnert jako przewodniczący.

3) **Komisję gospodarczo-finansową.** Skład jej był: Alojzy Gürtler, Stanisław Kamieński jako przewodniczący, Emil Krug, dr Tadeusz Moszyński, inż. Bronisław Welczer.

4) **Komisję balotową** złożoną z pp.: Prezydjum, Alojzego Gürtlera, Stanisława Kamieńskiego i Seweryna Lehnerta.

5) **Komisję prawniczą** o składzie: Jan Antoniewicz, dr Jan Franke, Alojzy Gürtler, dr Stanisław Groyecki i dr Tadeusz Moszyński.

6) **Komisję techniczną** o składzie: Stanisław Kamieński, dr Kasper Weigel i inż. Bronisław Welczer.

7) **Nadzór kulinarny:** Alojzy Gürtler.

W obradach i pracach wszystkich wymienionych Komisyj, przygotowujących wnioski do uchwał Wydziału, brali chętnie dobrowolny udział prawie wszyscy Członkowie Wydziału, to też oficjalne przydziały pracy zamieniały się z reguły w harmonijną współpracę i zainteresowanie się całokształtem spraw ze strony całego zespołu Wydziału.

Prócz bardzo wielu okazyjnych narad i posiedzeń komisyjnych, częstokroć nawet z przybraniem członków z poza

Wydziału — sam pełny Wydział odbył w okresie sprawozdawczym 13 posiedzeń.

Pism do Wydziału wpłynęło 316, pism od Wydziału wysłano 230.

* * *

Skład personalu Kasyna i Koła L. A. w okresie sprawozdawczym: 1 dyrektor, 1 sekretarz, 5 sił żeńskich (3 w bibljotece stałe, 1 dochodząca — 1 maszynistka w sekretarjacie), 1 służący kartowy, 1 kursor i szatny, 5 służących (3 mieszkających w Kasynie i Kole L. A.) i 1 chłopiec do posług.

SPRAWOZDANIE WYDZAIŁU.

Część ogólna.

Gdyby się chciało dać syntezę działalności Wydziału w ostatnim roku i wynikłych stąd skutków dla naszego Towarzystwa — to trzebaby powiedzieć, że był to rok wspinania się na dostępne szczyty kultury i literacko-artystycznych możliwości w naszem mieście. W roku ubiegłym staliśmy się więcej Kołem literacko-artystycznem, aniżeli Kasynem. Staliśmy się ogniskiem, gdzie skupiały się prawie wszystkie literacko-artystyczne i towarzyskie poczynania. O ile nawet czegoś sami w tym zakresie nie dokonaliśmy — to gościnne otwarcie podwoi dla wszystkich pragnących podtrzymać umysłowe i towarzyskie życie naszego miasta dopełniało całości. Jesteśmy w mniejszej lub większej łączności i w przyjacielskiej współpracy z Towarzystwem Geograficznem, z Towarzystwem Przyjąciół Francji, z Zawodowym Związkiem Literatów i z Akademickiem Kołem literacko-artystycznem. Nasze wykłady, koncerty, zebrania i wieczory, nawet nasze zabawy i dancingi należą do najpierwszych w mieście i gdyby nie braki techniczne ze strony starego, już nie na dzisiejsze czasy, budynku to moglibyśmy niemal zmonopolizować całe życie kulturalne i towarzyskie miasta. Pięć lat pracy, tego samego, z małemi tylko zmianami Wydziału, wydało obfite i szlachetne owoce. Nikomu w mieście nie będąc wrogiem, ani pod względem politycznym, ani towarzyskim, nikomu dążącemu do jakiegoś pięknego celu nie zazdroszcząc, ale owszem wszystkim ofiarowując chętnie pomoc, podając życzliwą dłoń szukającym u nas oparcia, zwłaszcza gdy chodzi o rodzime talenty, czy też dobroczynne cele — mamy przeświadczenie, że w ten

sposób spełniamy dobrze obowiązki naszego Towarzystwa nazewnątrz.

Tak oceniając swą działalność, Wydział nie wywyższa i nie przecenia dokonanej pracy, nie chełpi się, ale ma uzasadnione prawo cieszyć się rezultatami i tą radością dzielić się z Walnem Zgromadzeniem.

Pozostawiając szczegółowe zestawienie tej ekspanzji naszego Towarzystwa nazewnątrz dalszym działom niniejszego sprawozdania — w tem miejscu należy tylko wspomnieć o zapoczątkowaniu w roku sprawozdawczym dwu nowości w programie statutu leżących, mianowicie o wydaniu własnym nakładem Towarzystwa poezyj, młodego wiele obiecującego poety Włodzimierza Lewika, jako pierwszego tomiku „Wydawnictw Kasyna i Koła Lit.-Art.", oraz o właśnie ogłoszonym konkursie na najlepszą pieśń solową i chóralną. Kwotę 500 zł. na nagrody konkursu uzyskaliśmy z czystego dochodu „Wieczoru twórczości Biblioteki Medyckiej". W ten sposób z roku na rok rozszerzamy inicjatywę w różnych działach twórczości polskiej.

Przechodząc do działalności Wydziału w wewnętrznej gospodarce kulturalnej stwierdzić należy, że i tu postęp i rezultaty są godne zanotowania. Otworzyliśmy „Czytelnię dla Pań", należących do Rodzin Członków, wyposażywszy ją w liczne pisma perjodyczne i codzienne, głównie kobiece. Szczupłość naszego budynku ogranicza wprawdzie godziny na ten cel przeznaczone, a całe urządzenie i zasób czasopism wiele pozostawia jeszcze do życzenia, ale początek zrobiony i frekwencja usprawiedliwia pokładane nadzieje. Może w przyszłości uda się w ten sposób zespolić wewnętrzne życie Klubu naszego wraz z Rodzinami.

Drugim momentem w tym samym celu stało się zaabonowanie drugiej loży w Teatrze Wielkim z przeznaczeniem jej dla Rodzin Członków, oraz 4 foteli w Teatrze Małym. Że odpowiadało to ogólnym życzeniom — dowodem stosunkowo minimalny deficyt, jaki wykazuje rozsprzedaż biletów teatralnych w porównaniu z rokiem poprzednim.

Również i w tym roku wykazać możemy postępujący rozrost „Bibljoteki" i „Czytelni czasopism". Pod wypróbowaną i pełną poświęcenia opieką Członka Wydziału p. Se-

weryna Lehnerta, księgozbiór nasz, złożony z należycie uporządkowanych, dobrze oprawionych i przechowywanych dzieł, obejmujących wszelkie nowości, urósł już do liczby 14 tysięcy tomów, czasopism przeszło sto. Na ukończeniu druku jest już nowo opracowany katalog książek, zestawiony szczegółowo, według działów, oraz uwzględniający w osobnych częściach literaturę w językach obcych. Jego przejrzystość i dokładność ułatwi Członkom orjentację przy wyborze lektury. Otwarto także dział nutowy, który umożliwi wypożyczanie drogich dzieł z literatury muzycznej.

Pocieszającą rzeczą jest wzrastająca frekwencja Członków i ich rodzin na wszelkich imprezach tak literacko-artystycznych jak i ogólnie już lubianych dancingach. Mimo ich obfitości, ilość ich bowiem w roku sprawozdawczym była rekordowa, frekwencja wykładów, koncertów, wieczorów literackich oraz zabaw tanecznych nie pozostawiała nic do życzenia. Pustej sali jak w latach poprzednich, nigdy się nie widywało, wypełnioną natomiast często, a dość często i przepełnioną. Pierwszy też raz w tym roku dział literacko-koncertowy nie wykazał deficytu. Mówi to samo za siebie o wartości i aktualności tego działu. Ze smutkiem zato i z żalem mówić trzeba o zupełnym zaniku tradycyjnych „Opłatków“ i „Święconych“. Mimo agitacji, mimo rokrocznych nawoływań i apelów w sprawozdaniach, w tym roku i jedno i drugie zebranie Członków nie doszło do skutku, choć próbowaliśmy powtarzać zaproszenia na rozmaite dnie. Ilość chcących sobie złożyć tradycyjne życzenia była tak znikoma, że zmusiła do odwołania tradycyjnego zebrania. Dlaczego? Na to pytanie Wydział nie umie dać odpowiedzi.

W dziale administracyjno-finansowym nie odstąpił Wydział od raz przyjętej zasady, by wszelkie poczynania opierać jedynie na własnej inicjatywie i dochodach, bez zaciągania pożyczek i szukania kredytu. To też przy wzrastających podatkach, które już nawet i nasze muzykalno-wokalne poczynania objęły, oraz przy opieszałości w uiszczaniu wkładek miesięcznych, mogliśmy sobie pozwolić jedynie na inwestycje niezbędne i dawniej już zapowiedziane. Więc przedewszystkiem odnowiliśmy gruntownie „Czytelnię czasopism“ przez wytapetowanie, ulepszoną instalację

światła i nowe umeblowanie. Dalej zmuszeni byliśmy przemalować małą salę balową, która po 5 latach miała już odrażający wygląd. Z większych pozycyj wydatkowych wymienić tu należy przebudowę kanałów pod budynkiem, które po długich latach uległy zniszczeniu i stały się powodem zalania piwnic. Ale najważniejszą rzeczą z tego działu jest krok naprzód zrobiony na drodze do zbliżającej się konieczności budowy nowego gmachu. Celem zorjentowania się co do wysokości potrzebnych na budowę sum, do ustalenia, jakie zużytkowanie nowego gmachu, obok lokalu klubowego, mogłoby przynieść największe dochody i zapewnić najłatwiejszą spłatę ewentualnej na budowę pożyczki, wkońcu celem uzyskania wyobrażenia jak właściwie może i ma wyglądać przyszła nasza siedziba — uzyskaliśmy od ostatniego Walnego Zgromadzenia pozwolenie na użycie z „funduszu budowy nowego domu" kwoty 5.000 zł. na t. zw. wewnętrzny konkurs. Wywiązując się z uchwały uprosiliśmy o wykonanie planów i kosztorysów pp. prof. Witolda Minkiewicza, inż. Jana Bagińskiego i inż. Tadeusza Wróbla. Do jury zaś zaprosiliśmy prof. dra Obmińskiego ze Lwowa, oraz prof. dra Szyszko-Bohusza z Krakowa. Z dniem pierwszego maja b. r. upłynął właśnie termin konkursu i jesteśmy już w posiadaniu trzech planów — które, nie przesądzając wyniku jury, w tym jeszcze miesiącu mającej wydać swą opinję, przecież przedstawiają się imponująco i z pewnemi zmianami stanowiłyby korzystne rozwiązanie problemu. Pozostaje przed Wydziałem zadanie wymyślenia funduszów do zrealizowania pomysłu, funduszów, które we wszystkich 3 projektach obracają się około kwoty 2 miljonów zł., a to przy uwzględnieniu wszelkich kulturalnych potrzeb Klubu, przy stworzeniu wspaniałych dochodowych sal balowych i przy możliwości dochodowych mieszkań czynszowych. Fatalna dzisiejsza konjunktura finansowa w państwie stanowi ogromną przeszkodę w realizacji projektów — to też szczęśliwe pomysły i rady ze strony poszczególnych Członków przyjmie Wydział z wdzięcznością.

Przeświadczeni, że pracując z zapałem i rzetelnie dla wspólnego dobra, zdołamy przecież i to marzenie w końcu zrealizować — apelujemy do wszystkich Członków o zainteresowanie się i poparcie.

Część szczegółowa.

1. Inwestycje.

Z zapowiedzianych w zeszłym roku dwóch inwestycyj t. j. odnowienia Czytelni czasopism i odświeżenia fasady budynku, zrealizowaliśmy jedynie pierwszą, poniechawszy — po namyśle — odnowienia fasady raz dlatego, że w dzisiejszym stanie rzeczy wszelki wydatek lokowany w starych murach wydaje się nam nieekonomicznym, a powtóre, że patyna dzisiejszej fasady w całości robi jeszcze dobre wrażenie.

Do wytapetowanej na nowo Czytelni sprawiono 8 stolików, 8 foteli i 8 krzeseł i wyposażono ją w nową instalację elektryczną. Jakkolwiek daleko jej do ideału — to przecież w dzisiejszym stanie Czytelnia może dać już pewne zadowolenie dla oka i zaspokoić niezbędne wymagania.

Drugim większym wydatkiem było zupełne przemalowanie małej sali balowej, po czterech latach już przykro się przedstawiającej, oraz doprowadzenie sufitowej wentylacji w dużej sali balowej. Wobec dotychczasowej niemożebności należytego ogrzewania w zimie małej sali balowej zapomocą jedynego żelaznego pieca i to ukrytego za figurą Słowackiego — sprawiono też do niej 2 piece gazowe francuskie, doprowadzając nową na ten cel instalację gazową.

Problem niewystarczającej, w razie liczniejszej frekwencji, szatni w halu — rozwiązaliśmy przez użycie na ten cel w razie potrzeby także niszy (dawnej męskiej toalety) oraz korytarza prowadzącego z halu do kuchni restauracyjnej. Wymagało to nowych barjer i oszalowań, oraz zakupna licznych wieszadeł.

Dla ujednostajnienia wyglądu — musiano też polakierować okna i drzwi w parterze, w Czytelni męskiej i żeńskiej, oraz w małej sali balowej.

Niespodziewany a dość znaczny wydatek spadł też na nas w postaci koniecznej potrzeby połączenia budynku z kanałem miejskim, oraz popękanych w piwnicy rur betonowych od klozetów i muszli wodociągowych.

Poza tem w dziale inwestycyj zanotować należy:

Zakupno nowego zegara do szatni, 2 stolików do gry w szachy i kilku kijów bilardowych.

Zakupno nowej płyty kuchennej do pieca.

„ nakrywy betonowej na szacht kontrolny.

„ nowej kotary na galerji sali balowej.

Naprawa betonu w podwórzu.

„ kaloryferu doprowadzającego ciepłe powietrze do dużej sali balowej.

Naprawa i oczyszczenie mebli i portjer.

Tu też zaliczone być muszą nowe garnitury liberyjne dla 5 służących.

2. Dział literacko-artystyczny i społeczny.

Jak już w części ogólnej wspomniano — dział ten w roku sprawozdawczym rozwinął się do niebywałych dotąd rozmiarów i to tak co do ilości jak i jakości. Rozpoczęty w drugiej połowie października cykl wykładów i koncertów doszedł w swej sile rozpędowej do takiego stopnia, że zajmując często dnie poza stałemi czwartkami, z trudem zaledwie powstrzymany mógł być dopiero w początkach maja. Ofiarowujących nam swe prelekcje i produkcje muzyczne jest już tak wiele, że z przykrością niejedną ofertę trzeba było odrzucić. Tem samem zaś byliśmy w stanie kierować się przy wyborze samemi interesującemi tematami, a głównie popierać twórczość polską. Sezony nasze mają już taki rozgłos i tak pierwszorzędną markę, że otrzymujemy nawet propozycje z zagranicy np. z Paryża (pani Lahy) i Rzymu (Brynicki). Wielu też prelegentów i koncertantów daje nam dowód miłej pamięci powracając chętnie do naszej sali. W dziale koncertowym niesłychanem ułatwieniem i atrakcją stał się fortepian koncertowy Steinweya, który nam do czasowego użytku bezinteresownie przekazał Członek, p. Jan Mieczysław

Dropiowski, za co Mu też na tem miejscu Wydział składa serdeczne podziękowanie. (Rozporządzamy obecnie 4 fortepianami: 3 koncertowemi: Steinweya, Augusta Förstera i Bösendorfera, oraz jednym do tańca).

W okresie sprawozdawczym odbyły się następujące:

A. PRELEKCJE

W dniach:

1/6 1929 Stanisław Machniewicz: *„Państwo papieskie“* (Citta di Vaticano) z przezroczami.

14/6 „ Wspólnie z Tow. Geograficznem: Prof. Józef Czekalski *„Na szlaku karawan“* (Turkusowe wybrzeże, Algier gniazdo piratów, Kraina mirażu — królestwo palm) z przezroczami.

26/9 „ Juljusz Kaden-Bandrowski: *„Walka o nową kobietę“* (1) Czy mam prawo mówić, 2) Moje alibi: cnoty i grzechy, 3) Co mówią: Kapłani? Sędzia? Mąż stanu? Artysta? Co wiemy my mężowie? 4) Panieństwo — Małżeństwo — Macierzyństwo, 5) Wśród bohaterek miłości: Manon — Małgorzata — Halka i Maryla, Marynia — Ewa — Maryśka — Drwęska i Leonora, 6) Bolesne cnoty i zgody szczęśliwe — czyli walka o nową kobietę).

27/9 „ Juljusz Kaden-Bandrowski: *„Faszysta czy komunista“* (Czarne skrzydła).

4/10 „ Juljusz Kaden-Bandrowski: powtórzenie *„Walka o nową kobietę“*.

7/11 „ Prof. dr Józef Reiss z Krakowa: *„Ideologja dzisiejszej muzyki“*.

22/11 „ Wspólnie z Tow. Geograficznem: Prof. dr Roman Dyboski z Krakowa *„Wrażenia z Ameryki“*.

25/11 „ Mme Lahy-Hollebeque z Paryża: *„La nostalgie de l'enfance chez les écrivains contemporains: André Gide, Marcel Proust, Alain Fournier, Louis Pergaud“*.

28/11 „ Doc. dr Adrjan Demianowski: *„Nauka Buddhy“*.

12/12 „ Prof. dr Emil Godlewski z Krakowa: *„Analiza przyrodnicza zjawiska starości i śmierci“*.

W dniach:

13/12 1929 Magdalena Samozwaniec: „*Humor a małżeństwo*".

14/12 „ Magdalena Samozwaniec: „*Niemowlę filmowe i co z niego wyrosło*".

16/12 „ Anna Ludwika Czernowa: „*Rica de Polonia — Trzy korony Południa na skroniach Piastówny*". Czysty dochód oddano, w myśl życzeń autorki, na kaplicę pamiątkową poległych wychowanek SS. Nazaretanek.

30/1 1930 Teodor Parnicki: „*W cieniu obfitego kłosa*" (Chiny współczesne).

13/2 „ Prof. dr J. S. Zubrzycki: „*Pod niebem Dalmacji i Kroacji*" (Część I: 1) Wspaniałości Raguzy czyli Dubrownika, 2) Bogactwo sztuki w Splicie (Spalato), 3) Stroje dalmatyńskie) z przezroczami.

14/2 „ Część II: Trogir w łańcuchu wysp czarownych; Zagrzeb ogniskiem zbiorów chorwackich; Wdzięk strojów kroackich, z przezroczami.

20/2 „ Prof. dr Walery Goetel z Krakowa: „*Przez głąb czarnego kontynentu*" (pierwsza polska podróż przez Afrykę, od Przylądka Dobrej Nadziei do Aleksandrji).

21/2 „ Dtto. Część II, z obrazami świetlnemi.

6/3 „ Solska Irena z Warszawy: „*Krzyk o nowego mężczyznę*". (1) Mężczyzna — król stworzenia, 2) Kobieta — niewolnica i wyzwolona, 3) Legenda o chłopczycy, 4) A co będzie związane na ziemi..., 5) Jaki mężczyzna jest najniebezpieczniejszy dla kobiet? 6) Gdzie jesteś mężczyzno? 7) Zakończenie).

13/3 „ „*Wieczór poświęcony twórczości „Biblioteki Medyckiej*" z następującym programem: 1. Zagajenie Prezesa Kasyna i Koła Lit. Art. 2. Leopold Kielanowski: Z Kornela Ujejskiego „Błoni Medyckich", wyjątek. 3. Stanisław Wasylewski: „O twórczości i zasłudze Medyki". 4. Leopold Kielanowski: Z Michała Pawlikowskiego: „Harfy Eola", poezje: Wicher, Powitanie, Dług, Rano. 5. Stanisław Maykowski: „O lutni i luteńce" (Liryka Maryli Wolskiej i Beaty Obertyńskiej). 6. Irena Solska: I. Maryli Wolskiej poezje:

Szczytom Skolskim. Dusza moja. Brat Albert. Pani Aszpergowa. II. Beaty Obertyńskiej poezje: Droga. Moje serce. Strach. Straceńcy. Ćma i płomień. Wyjaśnienie. Św. Elżbieta. 7. Władysław Kozicki: „Medycki kult Grottgera i sztuki plastycznej". 8. Leopold Kielanowski: Z powieści Beaty Obertyńskiej „Gitara i tamci", wyjątek i Z. J. G. H. Pawlikowskiego „Bajdy o Niemrawcu", wyjątki. W czasie wieczoru wyświetlane były obrazy związane z twórczością „Biblioteki Medyckiej". Czysty dochód z Wieczoru Kasyno i Koło Lit. Art. przeznaczyło na nagrodę za najlepszy utwór muzyczny oparty na dowolnym podkładzie twórczości „Biblioteki Medyckiej". Konkurs został już właśnie ogłoszony.

20/3 1930 *„II Turniej poetycki"* ogłoszony przez Kasyno i Koło Lit. Art. Przed właściwemi harcami przemówił w imieniu Kasyna i Koła L. A. prezes dr Władysław Hojnacki, a w imieniu Komisji Kwalifikacyjnej jej członek Stanisław Maykowski. Następnie ten ostatni odczytał wyróżnione przez Komisję Kwalifikacyjną utwory, a mianowicie: 1. Noże (1, 2, 3) godło „Nie zabijaj!". 2. Bunt zegara, godło „Ochotnik". 3. Wtedy, godło „Marja". 4. Litanja do Charlie Chaplina, godło „Kosodrzewina". 5. To było bardzo proste, godło „Noblesse oblige". 6. Boże Narodzenie, godło „Henryk Sawa". 7. W dolinie Złomisk, godło „Ioculator Dei". 8. Pamięci Halki Ducraine, godło „Ochotnik". 9. Lata uchodzące, godło „M. Styx". 10. Ballada leszczynowa, godło „Leszczyna". 11. Wiersz lipowy, godło „Leszczyna". 12. Nasza woda, godło „Leszczyna". 13. Czarna niedziela, godło „Marja". 14. Tatry, domowe góry moje, godło „Kosodrzewina". 15. Zaparcie się Piotra, godło „Henryk Sawa". 16. „Wiosna" i „Lato" (1, 2) godło, „Avis". 17. Śluby, godło „Czaple pióra". 18. Otwarte usta, godło „Jarwan". 19. Modlitwa, godło „Wagant". 20. Inwokacja, godło „Kosodrzewina". Po przerwie

W dniach: odbyło się głosowanie publiczności i przyznanie nagród. Skład Komisji Kwalikacyjnej stanowili: Henryk Balk, Kazimierz Brończyk, Józef Jedlicz, Eugenjusz Kucharski, Stanisław Maykowski i Ostap Ortwin, nadto jako przedstawiciel Kasyna i Koła L. A. dr Władysław Hojnacki.

21/3 1930 Wspólnie z Tow. Geograficznem: Prof. Józef Czekalski „*Od gór Atlasu po piaski Sahary*" (Wrażenia z podróży wśród plemion Kabylów) z przezroczami.

27/3 „ Cezary Jellenta z Warszawy: „*Cudowny świat Józefa Conrada*" (Wielki wędrowiec z gniazda polskiego. Sprzymierzeniec mórz i gwiazd. Donkiszoci pionierstwa. Książęta Niezłomni. Nadludzie bez konturów. Męczennicy miłości).

28/3 „ Cezary Jellenta: „*Paryż i świat*" (Paryż okrutny i Paryż mądry. Marnotrawca a konstrukcjonista. Zmierzch apaszów. Mistrz asymilacji artystycznego importu. Sekretarz Europy. Czerwony młyn świata).

5/4 „ Prof. dr Zygmunt Weyberg: „*Luźne uwagi o języku Polski współczesnej*".

10/4 „ „*Wieczór pisarzy lwowskich*" z następującym programem: 1. Henryk Balk: „O Lwowie rozżalonym i o Lwowie twórczym. 2. Kazimierz Brończyk: „Scena z niewydanego dramatu" — czytał: Franciszek Frączkowski. 3. Józef Jedlicz: „Z nowych wierszy" — Anna Zielińska. 4. Władysław Kozicki: „W gasnącem słońcu jesieni" — Anna Zielińska. 5. Włodzimierz Lewik: „Opowieść o króla-janowym zegarze w Rudkach" — Leopold Kielanowski. 6. Stanisław Maykowski: „Krucjata dziecięca" — Autor. 7. Beata Obertyńska: „Wiersze kamieniczne" Anna Zielińska. 8. Wilhelm Raort: „Z powieści prowincjonalnej" — Autor. 9. Stanisław Wasylewski: „Anioł królowej Jadwigi" — Leopold Kielanowski. 10. Maryla Wolska: „Poznanie" — Stanisław Maykowski. 11. Henryk Zbierzchowski. „Uśmiechnięte sekstyny" — Leopold Kielanowski.

W dniach:

11/4 1930 Wspólnie z Tow. Geograficznem: Dr F. Behoûnek z Pragi „*Wyprawa Nobilego do bieguna północnego*“ własne przeżycia — z przezroczami.

14/4 „ Wspólnie z Tow. Przyjaciół Francji: Prof. Uniw. ks. Pierre David „*Clémenceau*“.

29/4 „ Prof. dr Leopold Caro: „*Nowe poglądy na rolę egoizmu i altruizmu w gospodarstwie społecznem*“.

6/5 „ Stefan Jarosz: „*Przez kraje i góry ojczyzny cowboy'ów i Indjan*“ — z przezroczami.

9/5 „ Stefan Jarosz: „*Wśród tundr i lodowców w podbiegunowym mroku*“ — z przezroczami.

B. KONCERTY.

24/10 1929 Koncert: Wacław Kochański, skrzypek.

31/10 „ „*Wieczór Chopinowski*“: melorecytacja: Marja Fedorowiczowa z Krakowa, przy fortepjanie prof. dr Henryk Günsberg.

14/11 „ Koncert pianistki Lucyny Robowskiej.

21/11 „ Koncert laureatów warszaw. konserwatorjum z klasy prof. Wacława Kochańskiego: Stanisław Tawroszewicz —skrzypek, Władysław Wochniak — skrzypek, fortep. prof. Jerzy Lefeld. Poprzedziła prelekcja „O królach skrzypcowych“ prof. Wacława Kochańskiego.

19/12 „ „*Wieczór prof. Stanisława Niewiadomskiego*“. Prelekcja: Niewiadomski „Posłannictwo krytyki muzycznej“. Pieśni: Zofja Drexler-Pasławska i Tadeusz Szymonowicz. Przy fotepianie Jadwiga Szymonowiczowa.

9/1 1930 Kwartet Lwowski: Dr M. Bauer I. skrzypce, J. Mund II. skrzypce, H. Pollak altówka, A. Schmar wiolonczela.

16/1 „ Koncert śpiew. dr Janiny Frenklówny, przy fortep. prof. Eugenjusz Kopp.

6/2 „ Koncert śpiew. Marji Chmiel-Tryczyńskiej z Krakowa, przy fortep. Marja Tyrowicz-Walkowiczowa.

W dniach:

27/2 1930 Recital fotepianowy Zbigniewa Drzewieckiego z Warszawy.
3/4 „ Recital fortepianowy Józefa Turczyńskiego z Warszawy.
15/4 „ Koncert pianisty Erwina Brynickiego z Rzymu.
8/5 „ Koncert Tow. śpiew. „Bard". Program: Polska pieśń regjonalna.
10/5 „ Koncert pianisty dra Henryka Günsberga.

C. „SOBOTY KASYNOWE"

Urządzane jak zwykle w sezonie, w każdą ostatnią sobotę miesiąca, dostępne dla Członków i ich Rodzin, oraz zaproszonych osób z miasta (około 300 stałych zaproszeń) — są one miłemi, wytwornemi zebraniami towarzyskiemi o pogodnym nastroju, urozmaiconemi zaimprowizowanemi produkcjami muzykalno-wokalno-literackiemi. Sympatyczną nowością w tym roku był stały współudział Akademickiego Koła Lit. Art., które na każdą „Sobotę" delegowało swych przedstawicieli, wypełniających własnemi utworami 2 punkty w programie. Z nawiązania bliższego kontaktu z Młodzieżą Akademicką serdecznie się cieszymy, żałujemy jedynie, że z przyczyn wyłącznie finansowych, zmuszeni oszczędzać każdy grosz wobec zbliżającej się konieczności budowy gmachu, nie mogliśmy w tym roku pójść na rękę propozycji tejże Młodzieży wspólnego wydawnictwa czasopisma literackiego. Dokładne obliczenia kazały nam odłożyć tę piękną myśl na później.

Frekwencja „Sobót", raz mniejsza, raz większa, zawsze jednak wypełniała małą salę balową, zamienianą na towarzyski salon. Wiele wybitnych osób z miasta stało się stałymi bywalcami tych wieczorów, a coraz częściej widzi się na nich reprezentantów nauki, literatury i sztuki. To też i charakter ich przedtem głównie koncertowy, zmienia się na prawdziwie literacko-dyskusyjny, co właściwie powinno być ich celem. Do urozmaicenia „Sobót" przyczynili się następujący goście, którym też Wydział K. i K. L. A. na tem miejscu składa serdeczne podziękowanie:

W dniach:

26/X 1929. P. Rena Kopaczyńska śpiew — p. Helena Lisicka akomp. Leopold Kielanowski recytacja wierszy Bohdana Pepłowskiego. — Akademickie Koło Literackie — własne utwory. Dr Włodzimierz Jampolski — żartobliwy referat „O zwężaniu jezdni i konstytucji". — P. Major Tadeusz Szymonowicz śpiew — p. Jadwiga Szymonowiczowa akomp.

30/XI. 1929. P. August Dianni śpiew — p. Wanda Elektorowiczowa akomp. — Dr Włodz. Jampolski — okolicznościowy referat „O prasie". W dyskusji zabierali głos poseł dr Henryk Löwenherz i prezes dr Hojnacki. — P. Jan Ernst fortepian, własne utwory. Pna Pokornówna recytacja poezyj Romana Petelenza - Łukasiewicza. — P. Holender recytacja własnych utworów. Pna dr Janina Frenklówna śpiew — p. Zofja Kozłowska akomp.

30/XII. 1929. Pna Jadwiga Lewiecka śpiew, — prof. Eugeniusz Kopp akomp. — Dr Henryk Balk „Kultura szczęścia". P. Marja Tyrowicz - Walkowiczowa fortepian. P. Michalina Hausnerowa i p. L. Kielanowski djalog „Ja bajki tak lubię ogromnie", napisany przez recytatorkę. — P. Kaź. Niementowski śpiew, p. Niementowska (żona) akomp. — P. Teodor Parnicki „O kobiecie współczesnej z dalekiego Wschodu" — P. Eleonora Tatarczuchowa śpiew — p. Walkowiczowa akom.

29/III. 1930. P. Z. Humiecki śpiew — dr Henryk Günsberg akomp. — P. dr H. Günsberg solo fortepjanowe. — P. Krebs skrzypce. — Pani Konsulowa Czechosłowacji Anna Jiraskowa-Pesková wygłosiła swe własne poezje po czesku, a p. Kielanowski odczytał je w tłómaczeniu p. Kunstmanna, w języku polskim. Tytuły utworów: „Fontanna", „Sienkiewicz w Pradze" i „Stara Katedra". — P. M. Maślanka śpiew — dr H. Günsberg akomp. — Pna Marja Grzędzielska recytacja własnych wierszy. — P. Tworos, deklamacja rzeczy wesołych.

W dniach:

26/IV. 1930. Cała ta ostatnia „Sobota“ poświęcona była wydawnictwom i zasługom Zakładu im. Ossolińskich. P. prof. dr Stanisław Łempicki: „O Zakładzie Ossolińskich“. — P. Edward Siatka (uczeń p. Tarnawskiego, reżysera Teatru) śpiew — p. Irena Lipczyńska akomp. — P. Czesław Stępowski art. dram. recytacja „Pana Wołodyjowskiego“ Stanisława Wasylewskiego. — P. Marja Malanowicz-Niedzielska artyst. dramat., recytacja poezyj J. Gamskiej. — Prof. Stanisław Maykowski recytacja własnych utworów poetyckich. — P. M. Malanowicz - Niedzielska recytacja „Ballady o chorej ogrodniczce“ Włodzimierza Lewika. — P. Baumgarten z Akadem. Koła L. A. recytacja własnych wierszy. — Pna Helena Blumówna objaśniała na obrazach świetlnych najcenniejsze skarby sztuki będące w posiadaniu Ossolineum.

* * *

Reasumując pokrótce dział literacko-artystyczny roku sprawozdawczego należy stwierdzić, że przedstawia on imponującą liczbę przedsiębiorstw z wyraźną przewagą prelekcyj i to prelekcyj na bardzo interesujące tematy.

Frekwencja na wszystkich wykładach i koncertach nie pozostawiała zbyt wiele do życzenia. Wyjątkowo sala nie pełna — z reguły była wypełniona, a dość często kasa biletowa już przed rozpoczęciem wywieszała napis: „wszystkie miejsca wysprzedane“. Tak było z wykładami Kaden-Bandrowskiego, Ireny Solskiej, Magdaleny Samozwaniec, dra W. Goetla, prof. dra R. Dybowskiego, dra Behounka z Pragi, Wieczoru twórczości „Biblioteki Medyckiej“, Wieczoru Pisarzy lwowskich, St. Jarosza, a z koncertów: Józefa Turczyńskiego i Zbigniewa Drzewieckiego. Mówi to korzystnie nietylko o doborze prelegentów i tematów, ale także o coraz większem zainteresowaniu publiczności naszemi czwartkami. Ale prawdziwą rewelacją sezonu obok II. Turnieju poetyckiego, który z natury rzeczy ma swoich przyjaciół i nieprzyjaciół, a tem samem powoduje różne krytyczne

uwagi i pretensje — były dwa wieczory: „Wieczór twórczości Biblioteki Medyckiej“ i „Wieczór Pisarzy lwowskich“. Cała umysłowa elita miasta wypełniła salę po brzegi na obu tych wieczorach, a tak słuchacze jak i cała Prasa nie szczędziły słów uznania dla inicjatorów i wykonawców. Pierwszy z tych wieczorów umiliła swą obecnością prawie w komplecie Rodzina z Medyki, tak dziwnie, a hojnie od natury i dziedzicznie rozmaitemi talentami obdarzona. Uświetniły ten wieczór nazwiska wykonawców: Ireny Solskiej z Warszawy, Stanisława Wasylewskiego z Poznania, oraz miejscowych prof. dra Władysława Kozickiego, Stanisława Maykowskiego i Leopolda Kielanowskiego. Wielką atrakcją stał się zaimprowizowany współudział przedstawiciela Rodziny Medyckiej, Michała Pawlikowskiego.

Przy II Turnieju poetyckim największą pracę miała Komisja kwalifikacyjna, która poświęciła liczne wieczory na odczytanie i ocenę nadesłanych utworów w liczbie kilkuset. Pełnym poświęcenia członkom tej Komisji a mianowicie pp. Henrykowi Balkowi, Kazimierzowi Brończykowi, Józefowi Jedliczowi, Eugenjuszowi Kucharskiemu, Stanisławowi Maykowskiemu i Ostapowi Ortwinowi składa Wydział serdeczne podziękowanie.

Wieczór Pisarzy lwowskich był znów skutecznym odruchem na biadanie nad upadkiem kulturalnym Lwowa, a dla naszego Towarzystwa niezmiernie cennym dowodem łączności, współpracy i sympatji autorów-pisarzy do naszych usiłowań kulturalnych. Do urzeczywistnienia tego wieczoru, oczywiście z przyczyn technicznych nie mogącego zogniskować wszystkich tutejszych talentów — przyczynili się głównie dr Henryk Balk i prof. Stanisław Maykowski, którym też Wydział składa za to na tem miejscu najserdeczniejsze podziękowanie. Ale równie z radością należy nam dziękować wszystkim Autorom i Wykonawcom, którzy do zrealizowania tego Wieczoru przystąpili zupełnie bezinteresownie. Byli to pp. dr Henryk Balk, Kazimierz Brończyk, Józef Jedlicz, Leopold Kielanowski, Włodzimierz Lewik, Stanisław Maykowski, Beata Obertyńska, Wilhelm Raort, Stanisław Wasylewski, Maryla Wolska, Anna Zielińska, a w końcu Henryk Zbierzchowski, którego wdzięczne „Uśmiechnięte sekstyny“, specjalnie na ten wieczór ułożone, przytaczamy w sprawozdaniu.

Z licznych recenzyj o naszych przedsiębiorstwach pozwalamy sobie przytoczyć niektóre;

Po Sobocie Kasynowej w listopadzie. — *Gazeta Poranna* z dnia 6 grudnia 1929 r.:

„„Soboty“ kasynowe t. j. zebrania towarzyskie, odbywające się w wytwornych salonach Kasyna i Koła lit. art. we Lwowie w każdą ostatnią sobotę miesiąca, posiadają już ustaloną sławę. Gromadzą elitę towarzyską i umysłową naszego miasta, pozwalają na wymianę myśli i zdobyczy kulturalnych, propagują wreszcie ową wysoce wartościową, a tak naogół dzisiaj zaniedbaną subtelną kulturę towarzyską... Kasynu i Kołu lit. art. należą się wyrazy prawdziwego uznania za wprowadzenie owych zebrań towarzyskich, które w krótkim czasie potrafiły zdobyć sobie wielką popularność i skupiają kwiat inteligencji naszego miasta“.

O wydanym przez Kasyno i Koło Literacko-Artystyczne tomiku poezyj Włodzimierza Lewika. — *Lwowski Kurjer Poranny* z dnia 11 grudnia 1929 r.:

„Ruchliwy Wydział Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego we Lwowie zapoczątkował cykl swoich wydawnictw zbiorkiem poezyj Włodzimierza Lewika, laureata Turnieju poetyckiego urządzonego w roku 1929... Forma zewnętrzna książki bez zarzutu. Wydziałowi Kasyna należy się szczera podzięka za wydanie tego dziełka“.

Lwowskie Wiadomości Muzyczne i Literackie z dnia 1 grudnia 1929 r., po koncercie laureatów muzycznych z Warszawy:

„Kulturalną działalność Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego mieliśmy sposobność podkreślić w naszem piśmie przy omawianiu tak zw. „sobót kasynowych“, skupiających elitę towarzyską Lwowa. Celem tych zebrań jest bezpośredni wzajemny kontakt sfer intelektualnych, dyskusje literackie i produkcje artystyczne... Drugą imprezą, wysoce kulturalną i prowadzoną nietylko bezinteresownie, ale często kosztem znacznych ofiar, są odczyty i koncerty czwartkowe“.

Po wieczorze Twórczości „Biblioteki Medyckiej“. — *Gazeta Poranna* z dnia 16 marca 1930 r.:

„Kasyno i Koło Literacko-Artystyczne stara się ożywić niemrawą atmosferę Lwowa udatnemi imprezami kulturalnemi. Inicjatywie, energji i szlachetnej a niedość ocenianej ambicji prezesa Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego dr Hojnackiego zawdzięczamy znowu coś, co niby kamień pada w sadzawkę nowego życia i szerokie zatoczyć musi kręgi — wieczór twórczości „Biblioteki Medyckiej". Tylko wtajemniczeni wiedzą, ile trudów kosztowało zmontowanie tej imprezy, na którą sprowadzono specjalnie ulubienicę Lwowa pp. Irenę Solską i Stan. Wasylewskiego. Rezultat jednak tych starań był istotnie imponujący..."

Lwowski Kurjer Poranny z dnia 19 marca 1930 r.:

„...Owej Medyce i jej właścicielom mającym wspaniałą historję w ciągu ostatnich stu lat był poświęcony czwartkowy wieczór w Kasynie i Kole Literacko-Artystycznem. Koło zasługuje na serdeczną podziękę za tę prawdziwą biesiadę artystyczną i za rzetelną propagandę pięknych i oryginalnych wartości kultury polskiej, odbijających znamiennie od hałaśliwie reklamowanych produktów rozmaitych „rycerzy przemysłu" literackiego".

Po II Turnieju poetyckim — *Wiek Nowy* z 25 marca 1930:

„...Turnieje poetyckie, urządzane przez Kasyno i Koło Literacko-Artystyczne we Lwowie, cieszyły się zawsze dużem powodzeniem i zachęcały licznych poetów i pretendentów do tej wzniosłej nazwy z całej Polski do ubiegania się o palmę pierwszeństwa. W atmosferę coraz bardziej zacieśniającego się życia kulturalnego i literackiego Lwowa wnoszą one bowiem pewien prąd ożywczy i pobudzają nieustannie zanikające w ostatnich latach zainteresowanie dla młodej poezji".

Po wieczorze Pisarzy lwowskich — *Słowo Polskie* z dnia 16 kwietnia 1930 r.:

„...Zamanifestował swoje istnienie „Wieczorem pisarzy lwowskich" urządzonym przez Kasyno i Koło Literacko-Artystyczne 10 b. m. Był to w naszem życiu kulturalnem ewenement niezwykły, godny uwagi i rozwagi. Potwierdził i zaprzeczył wiele opinij pesymistycznych. Ożywił zagadnienia doniosłe. Nasilił myśl poszukującą przyczyn mnóstwa zjawisk. Słowem: w statykę, w zastałą nieruchomość wprowadził — ruch. To jest zasługa najważniejsza...

Wierzyć się chce, że ten wieczór przynosi zapowiedź nowych czasów Lwowa, że czyni pierwszy wyłom w dotychczasowem obumarciu. I to jest wśród wrażeń przykrych — radosnem. I drugie jeszcze radośniejsze: wypełniona po brzegi sala, stwierdzająca jasno żywe zainteresowanie, kulturalną potrzebę, głód estetyczny Lwowa".

Gazeta Poranna z dnia 13 kwietnia 1930 r:

„Szarzyznę, w której od szeregu lat już tonęło coraz mroczniej życie umysłowe Lwowa, prześwietlać zaczynają w ostatnim czasie promyki, zwiastujące jakoby nowe świtanie. Wielką część zasługi przypisać tu należy bezsprzecznie Kasynu i Kołu Literacko-Artystycznemu, występującemu zarówno samoistnie z coraz to nową szczęśliwą inicjatywą, jak też użyczającemu każdej kulturalnej imprezie pomocy i poparcia.

Po wieczorze „Biblioteki Medyckiej" drugą taką dawką soli atyckiej dla spragnionych szlachetnej duchowej pożywy sfer kulturalnych Lwowa, był czwartkowy „Wieczór pisarzy lwowskich", na którym dziesięciu z pośród najcelniejszych autorów lwowskich, zaprosiło, licznie na ich wezwanie przybyłą publiczność, do wglądu w czarodziejską kuchnię swego natchnienia twórczego...".

Po ostatniej „Sobocie" kasynowej w kwietniu *Dziennik Lwowski* z dnia 20 kwietnia 1930 r.:

„U nas nawet najbardziej rozmiłowani w literaturze, najbardziej oczytani w piśmiennictwie światowem odznaczają się mniej lub więcej grubą nieświadomością, nieobznajomieniem z twórczością innych narodów słowiańskich. Jakżeż więc miłą niespodzianką była niedawna „Sobota" kasynowa, na której usłyszeliśmy utwory Anny Peszkowej-Jiraskowej, w oryginale, odczytane przez samą autorkę — powtórzone potem w przekładzie. Mamy więc we Lwowie poetkę czeską, poetkę nieprzeciętną, która znalazła w Czecho-Słowacji uznanie, poklask — nawet ze strony krytyki skrajnie przeciwnego obozu literackiego...".

Gazeta Poranna z dnia 2 maja 1930 r.:

„Ostatnia w tym sezonie Sobota kasynowa zakończyła w sposób naprawdę piękny i nieprzeciętny, ten cykl wieczorów literacko-artystycznych, które zdobyły sobie wśród elity towarzystwa lwowskiego najwyższą sympatję i uznanie. Po uka-

zaniu przed niejakiem czasem publiczności lwowskiej skarbca literatury i sztuki, zawartego w Medyce, którą możnaby, posługując się kalemburem nazwać ze słusznością, siedzibą Medeceuszy polskich — swoją ostatnią Sobotę poświęciło Kasyno innej, niezwykle bogatej skarbnicy duchowej Lwowa, a mianowicieOssolineum".

* * *

Ograniczając się do tych kilku wzmianek stwierdzamy, że Prasa lwowska, prawie bez wyjątku, bez względu na barwę, darzyła nas swą najdalej idącą życzliwością, dobrą wolą i pomocą. Wszelkie nasze komunikaty i programy umieszczała bezinteresownie, oceny jej naogół były zawsze sprawiedliwe i przyjazne. To też składając Jej najserdeczniejsze podziękowanie — spełniamy tylko miły obowiązek.

HENRYK ZBIERZCHOWSKI.

UŚMIECHNIĘTE SEKSTYNY

(napisane na „Wieczór Pisarzy lwowskìch" urządzony przez K. i K. L. A.)

Chciałem poezji nakręcić patefon
I dać sonetów wyrzeźbioną śliczność,
A tu Maykowski krzyczy przez telefon:
„Nic poważnego! zanudzisz publiczność.
Tu już niejeden duszę im rozsmutni —
Coś wesołego dobądź z swojej lutni!!..."

Coś wesołego — skąd tu wziąć wesołość?
Cóż do uśmiechu słuchacza pobudzi,
Gdy dookoła tak okrutna gołość
Wśród cyganerji i porządnych ludzi
I w każdym banku wyczytasz dziś napis:
Tu się nie daje na weksel lub zapis!

A już najgorzej ma się dziś literat,
Który Lwowowi jest semper fidelis.
Każdy z nas ciągnie życia ciężki kierat
Z muzą już w wieku Karin Michaelis,
Której nie starczą niestety na stroje,
Gdy jest n a s t r o j e poezji n a s t r o j e.

Cóż więc robimy, gdy nas zbiorą żądze,
By pozór zyskać zamożniejszych gości?
Pragnąc widoki choć mieć na pieniądze

Stajesz przed Miejską Kasą Oszczędności,
Lub czytasz w „Lwowskiej" sądowe rubryki,
Czy ci nie umarł wujko z Ameryki.

Ten kto mądrzejszy w jakiś urząd wsiąka,
Chociaż mu milsza literacka praca,
Kleiner się w salach wykładowych błąka,
W ratuszu męczy się nasz Jedlicz baca,
Rolle się zaszył w rządowym dzienniku
I o Kamieniec już nie robi krzyku.

Są także inne lekarstwa na troski:
Zbierzchowski pisze dla teatrów rewje,
Miejsca na pomnik szuka Staś Maykowski,
Raort się gryzie, bo co pisać nie wie,
Rossowski pisze studjum „Pan Tadeusz"
I próżno czeka na swój jubileusz.

Staś Wasylewski doszedł do Poznania,
Jaś Parandowski doszedł do Warszawy,
Lewik za wierszy nakładcą ugania,
Kozicki pisze nowy dramat krwawy,
Balk tylko jeden ogonem wywija
Bo nie żonaty — wesoła bestyja.

Aby pokazać nasz ruch literacki,
By Lwów pokrzepić na upadłym duchu,
Wszystkich nas zwołał pan prezes Hojnacki
I rzekł! „Panowie! zróbcie trochę ruchu,
Niechaj zobaczą, ci którzy zwątpili,
Że Lwów się broni do ostatniej chwili".

A więc stanęliśmy na zawołanie,
Mąż i niewiasta i stary i młody
I każdy dał wam kochani Lwowianie
Ze swej pasieki co najsłodsze miody.
To, co uzbierał w życiowym ogródku
Z kwiatów tęsknoty, radości i smutku.

I jak widzicie nie jest tak źle z nami,
Jak długo sztuka serca nam bogaci,
Lwów rozporządza jeszcze talentami,
Chociaż talentem za nie nikt nie płaci
I wystarczymy jeszcze sami sobie,
Choć nie karmieni przy warszawskim żłobie.

A gdy już w życiu nam zanadto cienko
I braknie komuś grosza za bufetem,
To zagryzamy wódeczność piosenką,

Piwo nowelą, a wino sonetem,
A kto chce swojej rozrzutności dowieść
Do pieca rzuca zamiast węgla powieść.

Na tem zakańczam te moje bazgroty,
Bo gość już jeden w czwartym rzędzie drzemie
I do codziennej śpieszę się roboty,
Tam gdzie z Atlasem razem dźwigam ziemię.
Za dużo rymów nie zdrowa rzecz na noc
Przemiłym naszym słuchaczom : Dobranoc !

3. Zabawy i rozrywki.

Komisja Życia Towarzyskiego pod przewodnictwem członka Wydziału, p. Seweryna Lehnerta, dokładała starań, aby publiczność gromadząca się na dancingach, balach i zabawach mogła spędzać miłe wieczory i wynosiła z nich zadowolenie.

Utrwalona w poprzednich latach frekwencja nietylko utrzymała się lecz wzrosła — dowodem zaś, że nasze zabawy cieszą się w mieście uznaniem i że poziom ich przyciąga liczną publiczność, jest wydanie około 2.000 kart uczestnictwa.

Ścisłe wykonywanie kontroli wstępów spotkało się także z ogólnem uznaniem.

Sezon r. 1929/30 rozpoczął się dancingami oraz lekcjami tanecznemi, prowadzonemi przez p. Roma. Lekcje te skupiały liczne grono Rodzin Członków naszego Towarzystwa.

Do najbardziej udanych zabaw należał „Wieczór Sylwestrowy". Urozmaiceniem wieczoru było powitanie Nowego Roku, przez pp. Krystynę Höfflingerównę, Irenę Śniadowska i Wandę Zakrzewską, ustrojone w wdzięczne kostjumy kominiarczyków.

Urządzony według projektu p. Józefa Zgóralskiego dancing w „Ogrodzie Zoologicznym" cieszył się dużem uznaniem uczestników tej zabawy. W czasie tego wieczoru odtańczono „Tango Gołąbków", a „Chór Żab", złożony z uproszonych Członków T-wa śpiewackiego Bard odśpiewał kilka pieśni.

Bardzo miłą i udaną zabawą był również „Dancing Kwiatowy".Przy dźwiękach stale zakontraktowanej muzyki p. Kordika, odtańczyło uproszone grono Pań i Panów „Walc Kwiatowy". Publiczność z zainteresowaniem śledziła zmieniające się co chwila miłe obrazy taneczne i rytmiczne pląsy i nagrodziła wykonawczynie i wykonawców gorącemi oklaskami.

Doroczny „Bal Kostjumowo-Maskowy“ zgromadził jak zwykle bardzo liczne grono osób.

W dniu 23/II 1930 zorganizowano przy wybitnej współpracy Pani Wondrauschowej najmilszą zabawę kostjumową dla dzieci. Wedle projektu p. Seweryna Przybylskiego, a w wykonaniu uczniów Szkoły przemysłowej ustawiono w tym celu „Szklanną górę“, a w niej śpiącą „Zaklętą królewnę“, strzeżoną przez „Smoka“. „Siedmiu rycerzyków“, przygotowanych choreograficznie przez p. Wondrauschową oswobodzało królewnę ku wielkiej uciesze licznie zgromadzonych dzieciaków i ich rodzin,

Statystyka zabaw i rozrywek przedstawia się następująco:

W okresie sprawozdawczym odbyło się 17 dancingów w dniach: 27/X, 3/XI, 10/XI, 17/XI, 24/XI, 5/XII 1929 r. i w dniach: 5/I. 12/I, 19/I, 26/I, 2/II, 9/II, 16/II, 23/II, 2/III i 4/III 1930 r. (zakończenie karnawału), nadto w dniu 5/XII urządzono Wieczór św. Mikołaja dla dzieci, w dniu zaś 31/XII wspomniany wyżej Wieczór Sylwestrowy, w dniu 29/II 1930 zabawę kostjumową dla dzieci, a w końcu w dniu 1/III 1930 doroczny „Wielki Bal kostjumowo-maskowy“.

* * *

Oprócz własnych, powyżej wyliczonych przedsiębiorstw, wynajęliśmy nasze sale na następujące zabawy, bale reprezentacyjne i różnego rodzaju uroczystości i zebrania:

11/5	1929	Liga Polsko-Rumuńska: Akademja (zwrot własnych kosztów).
13/5	„	Organizacja przysposobienia kobiet do obrony kraju (wieczór).
14/5	„	Lipiński: Wieczór cytrowy.
5/6	„	Bankiet dla p. Rybickiego (bezinteresownie).
7/6	„	P. Kasparkówna Sabina: popis szkoły.
16/6	„	Danekowa Ida — popis szkoły muzycz.
20/6	„	Szkoła muzyczna im. Paderewskiego — popis.
21/6	„	Małop. Towarzystwo Łowieckie — wykład.
22/6	„	Lwowski Instytut Muzyczny — popis.
23/6	„	
25/6	„	Frankowska — popis szkoły muzycznej.
3/10	„	Akademickie Koło T. S. L.

Wieczór Pisarzy lwowskich w dniu 10 kwietnia 1930 w K. i K. L. A. Od lewej ku prawej stoją: Wilhelm Raort, Kazimierz Brończyk, dr Henryk Balk, Włodzimierz Lewik, Leopold Kielanowski. Siedzą: Ostap Ortwin, prof. dr Wład. Kozicki, Anna Zielińska, dr Wład. Hojnacki, Stanisław Maykowski.

19/10	1929	Lwowski Komitet Akademicki — Raut reprezentacyjny.
16/11	„	Koncert na budowę kościoła na Górnym Łyczakowie (pni Zofja Nadolska).
23/11	„	Korporacja Lutyko-Venedja — Akademja.
8/12	„	Obchód Jubileuszu Kazimierza Hemerlinga (w południe, bezinteresownie).
8/12	„	Sodalicja marjańska — Akademja.
15/12	„	Biały Krzyż — Koncert.
11/1	1930	Bal Izby Adwokatów (fundusz wsparć).
15/1	„	Opieka nad dziećmi i młodzieżą (p. Nadolska), dancing.
18/1	„	Bal Bibljoteki Słuchaczów Prawa.
25/1	„	Bal Ormiański.
1/2	„	Bal L. O. P. P.
3/2	„	Bal Kresowy.
5/2	„	Bal Medyków.
8/2	„	Bal Związku Zawod. Pracownik. Bank.
12/2	„	Bal Dublańczyków.
15/2	„	Bal Prasy.
19/2	„	Bal Lwowsk. Koła Międzykorpor.
22/2	„	Bal Leśników.
18/3	„	Lwow. Koło Tow. Wiedzy Wojsk. — Akademja ku czci Marsz. Piłsudskiego (bezinteresownie).
9/4	„	Tow. Esperanto — Wieczór muzyki greckiej (zwrot własnych kosztów.
3/5	„	Tow. Obrony Kresów Zachod. — dancing (zwrot własnych kosztów).

Oprócz tego korzystały z naszych ubikacyj lub sali restauracyjnej sporadycznie a bezinteresownie, zebrania:

P. P. Sędziów Sądu Apelac., Okręg. i Grodzkiego.
Zawodowego Związku Literatów, na wieczory dyskusyjne.
Pols. Tow. św. Huberta.
Związku Oficerów w stanie spoczynku.
Ligi antyalkoholowej.
Związku śpiewaków.
Komitetu nowopowstającej „Filharmonji".

„Pod szklanną górą" — zabawa kostjumowa dla dzieci w dniu 23/IV. 1930 w K. i K. L. A.

Z II. TURNIEJU POETYCKIEGO KASYNA i KOŁA LIT.-ART.

(I. nagroda).

KAZIMIERA ALBERTI.

NOŻE.

I.

Jest nóż, który nie znosi słońca i jasnego dnia,
nienawiści i zemsty jadem wyostrzony,
nóż krótki, ale ostry, przeklęty, szalony,
nóż co z dziką rozkoszą wbija się do trzew,
wypija siły,
przecina żywe ścięgna, nerwy, żyły
i głodny ssie i głodny chłepce krew.

To nóż, co zimno, pewnie, głęboko się wwierca
w struchlałe człowieka serce.

To nóż z którego plam nie zetrze
ani glina, ani wilgotne powietrze,
ani deszcz, ani woda czysta bijąca pod lasem,
ani śnieg, ani popiół, ani złocisty piasek,
którego parę garści zdrajca przyniesie z wybrzeża ;

nie znikną krwawe ślady —
choćby nóż dnie i noce na deszczu ulewnym leżał,
choćby go stłukły twarde jak orzechy grady,
choćby go zbrodniarz czyścił kredą poświęcaną,
choćby go wbił w mrowisko, gdy nikt go nie śledzi rano,
choćby go kąpał o świcie w stawie,
choćby krew ścierał kwiatami, w wysokiej trawie ;

choćby trzy dni —
gotował go w chmielu i jaskółczem zielu,
w cierpkich osłodach i wilczojagodach,
w szczawiowych języczkach, w kwaśnych kokoryczkach —
nie zmyje z niego krwi.

II.

Jest nóż w świtowych, płowych rosach wykąpany,
na którym się odbija grot słońca różany ;

oblepiony cierniami, listeczkami,
lepkiej, pachnącej ziemi grudkami.

A chociaż wiem, że jest to pożyteczny nóż —
bo wykopuje dołki dla młodych sadzonek,
usuwa głuche chwasty z pośród krzewów róż,
mądrze nacina miejsca na ciele dziczek-jabłonek,
by się przyjęły szlachetne gałązki zaszczepione ;

choć wiem, że wiosną, wśród wietrznych szelestów —
równa szpalery trzmieliny, agrestu,
poważnie pośród żywopłotów wąskich —
zeschnięte obcina gałązki,
usuwa chorych kwiatów rzędy całe —
aby tym zdrowym soków nie spijały;

a choć wiem dobrze, że czasem uśmierca —
w grabowej aleji zielone serca,
poto by inne w górę strzelały;

i choć wiem, że toruje drogę pędom zbitym,
że zawsze czyni dobro, piękno i pożytek —
to jednak czasem czegoś trwożę się i lękam,
uważam, wypatruję, pośród trawy klękam —
czy kiedyś nieostrożnie nie przetnie robaka,
lub nie skaleczy w główkę rogową pędraka;

czy nie uśmierci pasikonika —
co przysiadł na liściu i cyka;

czy nie zabije złotego owada,
co gdzieś przy ziemi wciąż mruczy i gada;

czy kędyś w trawy ciepłej i wysokiej szumie —
pisklęcia nie przeszyje,
które z gniazda wypadło, ruszać się nie umie,
lecz żyje! ludzie — żyje!

czy blisko się nie skrywa gąsienica jaka,
czy ostrym końcem nie dotknie ślimaka,
który w tej chwili —
z domku swego się wychylił
i różkami małemi, ciepłemi —
światu całemu kłaniał się serdecznie;

czy nie dźgnie kreta, który w ziemi śpi bezpiecznie;

czy czegoś, co oddycha, żyje — nie zabije,
nie skaleczy, nie zrani, albo nie zakole —
bo to boli.

III.

Jest śmiały i pogodny, krwią nigdy się nie zwalał,
zdradą się nie poplamił, zbrodnią się nie pokalał;

ze wszystkich noży lśni się najjaśniej, najsilniej,
kraje dostojnie, poważnie i pilnie,

kraje ze wszystkich najrówniej, najładniej,
a jeśli czasem na stół upadnie —
to dźwięknie czysto, jak po rosie dzwon,
u bogatych ma srebrny, u biednych drewniany trzon.

A jeśli kiedy zasępi się, stępi,
srebrzystą gładkość zatraci krajem —
to się go do ostrzenia najszybciej z wszystkich daje —

nóż co nie dźga — lecz żegna krzyżem, nóż co chleb kraje.

---

4. Czytelnia.

Celem Zarządu Czytelni było, tak jak i w latach ubiegłych, przez pomnożenie ilości pism codziennych i perjodycznych dać możność Czytelnikom wszechstronnego informowania się o stosunkach politycznych, społecznych i kulturalnych w kraju i za granicą.

W bieżącym roku zorganizowano Czytelnię dla pań i zaopatrzono ją w odpowiednie czasopisma.

Obie Czytelnie posiadały ogółem 110 pism, licząc egzemplarze podwójne lub potrójne ogółem 117 pism (w porównaniu z poprzednim rokiem sprawozdawczym więcej o 10), z tej liczby 78 krajowych i 32 zagranicznych. Z 78 pism krajowych było 30 pism codziennych i 48 perjodycznych; z 32 zaś pism zagranicznych było 9 codziennych i 23 perjodycznych.

W y k a z p i s m :

A) **Pisma wychodzące w kraju (78),**

a) **codziennie (30)**

we Lwowie:

1 Chwila
2 Dziennik Ludowy
3 Dziennik Lwowski
4 Gazeta Codzienna
5 Gazeta Lwowska
6 Gazeta Poranna (2 egz.)
7 Lwowski Kurjer Poranny (2 egz.)
8 Słowo Polskie (3 egz.)
9 Wiek Nowy (3 egz.)

w Warszawie:

1 A B C
2 Dzień Polski
3 Gazeta Polska
4 Gazeta Warszawska

6 Kurjer Warszawski
5 Kurjer Poranny
7 Le Messager Polonais
8 Monitor Polski
9 Polska Zbrojna
10 Robotnik
11 Rzeczpospolita

w Krakowie:

1 Czas
2 Głos Narodu
3 Il. Kurjer Codzienny (2 egz.)

w Gdańsku:

Gazeta Gdańska

w Katowicach:

Polonia
Polska Zachodnia

w Lublinie:

Głos Lubelski

w Poznaniu:

Kurjer Poznański

w Toruniu:

Słowo Pomorskie

w Wilnie:

Dziennik Wileński

b) **perjodyczne (48)**

we Lwowie:

1 Lwowskie Wiadomości Muzyczne i Literackie
2 Łowiec
3 Pamiętnik Literacki
4 Rolnik
5 Ruch Słowiański
6 Sprawiedliwość
7 Świat Kobiecy
8 Wiadomości Parafjalne

w Warszawie:

1 Biuletyn Urzędniczy
2 Cyrulik Warszawski
3 Gazeta Administracji i Policji Państwowej
4 Gazeta Gospodarska
5 Gazeta Mazurska
6 Łowiec Polski
7 Morze
8 Mucha
9 Muzyka
10 Myśl Narodowa
11 Myśl Niepodległa
12 Naokoło Świata
13 Pamiętnik Warszawski
14 Przegląd Elektrotechniczny
15 Przegląd Gospodarczy
16 Przegląd Sportowy
17 Przegląd Techniczny
18 Radjo
19 Ruch Literacki
20 Świat
21 Szaniec
22 Tygodnik Ilustrowany
23 Walka z Bolszewizmem
24 Wiadomości Literackie
25 Ziemia

w Krakowie:

1 Język Polski
2 Piast
3 Poradnik Językowy
4 Przegląd Współczesny
5 Rzeczy Piękne
6 Sztuki Piękne
7 Światowid

w Poznaniu:

1 Echo Powszechnej Wystawy Krajowej 2 Tęcza

w **Kołomyi:** Gazeta Kołomyjska, w **Jarosławiu:** Ekspress Jarosławski, w **Przemyślu:** Ziemia Przemyska, w **Stanisławowie:** Kurjer Stanisławowski, w **Tarnopolu:** Głos Polski, **w Bydgoszczy:** Szabeskurjer.

B) **Pisma wychodzące za granicą (32)**

a) **codziennie (9):**

w **języku polskim, (1)** w Olsztynie (Prusy Wschodnie): Gazeta Olsztyńska

w **języku angielskim: (1)** w Londynie: The Morning Post

w **języku francuskim: (3)** w Paryżu: 1 Echo de Paris, 2 Journal des Débats, 3 Le Matin,

w **języku niemieckim: (3)** w Berlinie: Berliner Tageblatt,
w Pradze: Prager Presse,
w Wiedniu: Neue Freie Presse,

w **języku włoskim: (1)** w Rzymie: La Tribuna L'Idea Nazionale,

b) **perjodycznie: (23)**

w **języku angielskim: (2)** w Londynie: 1 The Studio, 2 The Weekly Times

w **języku francuskim: (11)** w Paryżu: 1 L'Art et Décoration, 2 Je sais tout, 3 L'Illustration, 4 Les Nouvelles Littéraires, 5 La Petite Illustration, 6 Revue des Deux Mondes, 7 Le Rire, 8 Le Sourire, 9 Femina, 10 Vogue, Le Jardin des Modes,

w **języku niemieckim: (7)** W Berlinie: Weltspiegel, Ulk (tyg. dodatek do Berl. Tagbl.), Westermanns Monatshefte, Das Magazin, Die Dame.
w Lipsku: Illustrierte Zeitung, we Wiedniu: Interessantes Blatt

w **języku włoskim:** (3) w Medjolanie: Illustrazione Italiana, I Libri del Giorno La Tribuna Illustrata.

Czasopisma (za wyjątkiem politycznych pism codziennych) według dziedzin, które zastępują:

1 Administracja i sprawy urzędnicze (2): Biuletyn urzędniczy, Gazeta Administracji i Policji Państwowej.

2 Gospodarstwo i rolnictwo (3): Gazeta Gospodarska, Przegląd Gospodarczy, Rolnik.

3 Językoznawstwo (2): Język Polski, Poradnik językowy.

4 Krajoznawstwo: (1) Ziemia,

5 Łowiectwo (1): Łowiec.

6 Pisma humorystyczne (5) krajowe: Cyrulik Warszawski, Mucha; zagraniczne: Le Rire, Le Sourire, Ulk.

7 Pisma ilustrowane (13) krajowe: Naokoło Świata, Świat, Światowid, Tęcza, Tygodnik Ilustrowany; zagraniczne: L'Illustration, Illustrazione Italiana, Illustrirte Zeitung, Interessantes Blatt, The Weekly Times, Weltspiegel, Westermanns Monatshefte, Das Magazin.

8 Pisma dla kobiet: Świat Kobiecy, Femina, Vogue, Le Jardin des Modes, Die Dame.

9 Pisma popularyzujące wiedzę: (1): Je sais tout.

10 Piśmiennictwo i literatura (4): Ruch Literacki, Wiadomości Literackie, La Petite Illustration, Les Nouvelles Littéraires.

11 Publicystyka naukowa i polityka (7): Gazeta Mazurska, Myśl Narodowa, Myśl Niepodległa, Piast, Przegląd Współczesny, Walka z Bolszewizmem; — Revue des Deux Mondes.

12 Radjofonja: (1) Radjo.

13 Sport i gry (1): Przegląd Sportowy.

14 Sztuka (6) krajowe: Lwowskie Wiadomości Muzyczne i Literackie, Muzyka, Rzeczy Piękne, Sztuki Piękne; zagraniczne: L'Art et Décoration, The Studio.

15 Technika: (2) Przegląd Elektrotechniczny, Przegląd Techniczny.

16 Wojskowość (1): Polska Zbrojna (dz.)

17 Żegluga: (1) Morze.

Zbiór encyklopedyj, słowników i atlasów, umieszczonych w osobnej szafie powiększono.

5. Książnica.

Już w ubiegłym roku sprawozdawczym przystąpił Zarząd do opracowania rękopisu katalogu rzeczowego. Żmudna praca ta trwała przeszło rok. Rękopis katalogu urósł do olbrzymich rozmiarów, tak, że wydrukowanie katalogu w tej redakcji pociągnąćby musiało bardzo znaczny wydatek. Wobec tego Zarząd Książnicy widział się zmuszonym zredagować nowy rękopis. Wskutek tego objętość katalogu zmniejszyła się prawie o połowę. Przyzwyciężywszy trudności technicznej natury, oddaje Zarząd obecnie do użytku P. T. Czytelników katalog rzeczowy w objętości 12-tu arkuszy druku dwuszpaltowego. Nowy katalog ułatwi orjentowanie się i korzystanie z księgozbioru, oraz wpłynie na szybszą obsługę P. T. Wypożyczających. W związku z pracą nad drugą redakcją katalogu przeprowadził Zarząd wskazane ulepszenia w rozmieszczeniu i ugrupowaniu książek i wiele koniecznych innowacyj w dotychczasowym, w spadku zresztą objętym, systemie.

Licząc się z rozmaitemi upodobaniami i uzasadnionemi życzeniami P. T. Czytelników nabywał Zarząd niemal wszystkie ukazujące się nowości.

Liczba Członków, korzystających z bibljoteki wynosiła 516; w porównaniu z rokiem administracyjnym 1925/26 więcej o **356**, z ubiegłym zaś okresem sprawozdawczym więcej o 101.

Dziennie wypożyczało książki 70—110 osób.

Od 1 kwietnia 1929 do 31 marca 1930 wypożyczono około **90.000** dzieł.

Księgozbiór powiększył się w ubiegłym okresie sprawozdawczym o **2000** dzieł z dziedziny literatury pięknej i naukowej i liczy obecnie około **11.000** dzieł w **14.000** tomów.

Bibljoteka otrzymała 97 dzieł w darze od PP.: dra F. Dziubczyńskiego 1, St. Grzymalskiego 1, A. Knappa 2, S. Lehnerta 70, inż. Z. Mięsowicza 19, A. Ostrowskiego 1, J. Reinera 1, Romanowskiego 2.

Za dar ten składa Wydział P. T. Ofiarodawcom podziękowanie.

Z II. TURNIEJU POETYCKIEGO KASYNA i KOŁA LIT.-ART.

(I. nagroda).

KAZIMIERA ALBERTI.

BALLADA LESZCZYNOWA.

W leszczynowych laskach — świszcze, dudli, klaska,
jakże tę świszczynę, jakże tę leszczynę
wiatr wygłaskał, wiatr wyplaskał,
wiatr wyczesał pięknie.

Wiatr sobie postoi, wiatr sobie uklęknie,
w leszczynie pohula — listeczki postula,
powygładza, powypieszcza, li-li, li-li, listki w leszczach.

A gałązki suche, kruche, te co młodym zawadzają
tylko trzasną, tylko prasną, jak je wiatr w swych zębach,
wielokrotnie potnie, [kleszczach —
z leszczyny wyprosi i wymiecie, powynosi,
na tych swoich silnych rogach —
i rozsypie je po drogach,
po stogach roztrząśnie,
potem sobie cicho świśnie, potem sobie cienko klaśnie
i po krótkiej chwili
li-li, li-li, do listeczków, do leszczyny, do świszczyny wróci
w tej leszczowej nucie!

A gałązki suche, a gałązki kruche
na tych drogach, na tych stogach
szu-szu, szu-szu, rozsypią się i rozkruszą.

A wśród leszczowej pogody
ostaną się tylko młode,
tylko zdrowe i najbardziej smagłe.

Wiatr przyleci nagły
w leszczowinie się przewinie
i zakocha się w leszczynie —
jak chłopiec w dziewczynie —
i wytuli, wyhołubi
i lu-lu, lu-lu wylubi
i listeczki porozpłaszcza
w leszczynowych haszczach
i w podszewkach gdzieś zaszuści:
„listeczkowe nóżki puśćcie!”

I zagwizdnie i zasapie:
„dom leszczowy wysprzątałem,
hu-hu, hu-hu wyhuchałem!
niech cię teraz panno złapię
leszczynowa, jagodowa
cóż tak lu-li tulisz,
cóż tak „moje-moje” chowasz,
cóż tak la-la, la-la pieścisz
w lasowym szeleście?”

To są me pociechy —
te laskowe, leszczynowe, zdrowiutkie orzechy,
wymiotłeś me właści,
a naści! naści! naści!”

6. Ofiarność i współudział w sprawach społecznych.

Czyniąc zadość art. 3 c i d statutu, Wydział K. i K. L. A. złożył w okresie sprawozdawczym następujące datki na cele oświatowe, kulturalne i społeczne:

			Zł. gr.
23/4	1929	Kosz kwiatów na jubileusz Alekssandra Michałowskiego	71·40
27/4	„	Na cele Zjed. Kol. Jazłowieckich . .	20·—
7/5	„	Na dar Narodowy 3-go Maja T. S. L. .	25·—
11/5	„	Gwóźdź do sztandaru Korp. „Obotritia“ .	20·—
25/5	„	Na zakupno nowej karetki Lwowskiego Towarzystwa Ratunkowego	50·—
28/5	„	Na cele Wszechsłowiańskiego Zlotu Sokolego w Poznaniu	30·—
12/6	„	Wkładka do Ligi Morskiej i Rzecznej za r. 1929	60·—
20/6	„	Towarzystwu naukowemu, jak corocznie .	100·—
7/9	„	Tytułem kosztów wydawnictwa „Moje Prowincjałki“, poezje Włodzimierza Lewika .	300·—
13/9	„	Kosz kwiatów na jubileusz Zofji Czaplińskiej	43·50
13/9	„	Na cele funduszu jubileuszowego Warszawskiej Kasy Przezorności i Pomocy dla Literatów i Dziennikarzy	30·—
5/10	„	Dla Akademickiego Koła T. S. L. . . .	80·—
10/10	„	Na „Tydzień Białego Krzyża“	15·—

24/10	1929	Tytułem karty honorowej na raut Ogólno-Akademicki	200·—
4/11	„	Na gwóźdź do znaku IV Odcinka Obrony Lwowa	20·—
16/11	„	Na budowę kościoła na górnym Łyczakowie	100·—
24/12	„	Na Towarzystwo walki z gruźlicą . .	25·—
27/12	„	Roczna wkładka do Towarzystwa Dziennikarzy Polskich za r. 1929	100·—
13/1	1930	Noworoczne dla Związku Okręg. T. S. L. .	20·—
18/1	„	Tytułem karty honorowej na Bal Prawników	200·—
3/2	„	„ „ „ „ „ Kresowy .	100·—
5/2	„	„ „ „ „ „ L. O. P. P.	200·—
5/2	„	„ „ „ „ „ Medyków .	100·—
7/2	„	„ „ „ „ „ Ormiański .	200·—
17/2	„	„ „ „ „ „ Prasy .	500·—
8/3	„	„ na Między Korpor. „ Akademicki	200·—
19/3	„	Na cele Związku Obrony Kresów Zachodnich	20·—
29/9	„	Tytułem karty honorowej na Bal Leśników .	200·—
		Razem . .	3.029·90

Oprócz tego w wielu przypadkach składaliśmy ofiary na cele dobroczynne w postąci zupełnie bezinteresownego, albo jedynie za zwrotem własnych kosztów oświetlenia i oczyszczenia, odstępowania naszych sal Towarzystwom i Komitetom. W tym kierunku wymagania pod naszym adresem bezinteresowności, specjalnych świadczeń i zniżek przybierają już cechy wielkiego nieporozumienia i niezrozumienia. Robimy w celach kulturalnych, na co tylko nam fundusze pozwalają, ale jako Instytucja towarzyska, nie obliczona na zyski, a mająca przed sobą własne ogromne zapotrzebowania — nie możemy być kozłem ofiarnym, który jeden jedyny ma pokrywać niedobory obcych pomysłów, choćby najszlachetniejszych.

7. Pamięci zmarłych.

W okresie czasu, objętym sprawozdaniem, nieubłagana śmierć poczyniła bolesne szczerby w naszem gronie, uszczuplając je stratą bardzo zasłużonych dla Towarzystwa, długoletnich,

powszechnym szacunkiem otaczanych Kolegów, a wśród nich wielu cenionych dla swej pracy społecznej Obywateli. Zabrała nam przytem jednego z najwybitniejszych, Członka honorowego naszego Towarzystwa, wielkiego Uczonego i wielkiego Polaka, dra Benedykta Dybowskiego, oraz dobrze zasłużonego Członka Wydziału Tadeusza Orzechowskiego.

Z prawdziwym żalem i głębokim smutkiem przychodziło nam Ich żegnać i odprowadzać na miejsce wiecznego spoczynku. Niech słowa poświęcone Ich drogiej pamięci utrwalone w protokołach posiedzeń — będą skromnym wyrazem serdecznych uczuć, jakie żywiliśmy dla Nich.

Opuścili nas na zawsze:

Dr Dybowski Benedykt — Członek honorowy

Dr Albinowski Juljusz
Drak Juljusz
Finkel Karol
Heck Walerjan
Kazimirowski Seweryn
Dr Löwenstein Natan
Mansch de Leoney Maurycy
Neusser Gustaw
Orzechowski Tadeusz
Połoszynowicz Włodzimierz
Dr Stahl Leonard
Stieber Emil
Traczewski Witold
Tyszkowski Stanisław
Wóycicki Władysław

Cześć pamięci Drogich Zmarłych! Spokój Ich Duszom!

ZA WYDZIAŁ K. i K. L. A.

Sekretarz:
MARJAN GOETZ.

Prezes:
Dr WŁADYSŁAW HOJNACKI.

Z II. TURNIEJU POETYCKIEGO KASYNA i KOŁA LIT.-ART.

(II. nagroda).

WITOLD HULEWICZ.

BUNT ZEGARA.

Zegar na starej wieży
wybił już wiele stuleci;
dźwięki nieci
równe i mądre, odważone, niezmienne.

A wskazówka wkrąg bieży,
posłuszna sile zegara;
waga stara
cięży i ciągnie obowiązki codzienne.

Febry ni nerwy żadne
nie mącą tej twardej siły,
a zawiły
mózg tyka słowa ciche, baczne, prastare.

Wewnątrz koła dokładne
wzębiają się równo w siebie,
a na niebie
znaki świetlane potwierdzają ich miarę.

Jeden zegar w pół nocy
wybijał różaniec godzin:
czas narodzin,
spocznień, przebudzeń — miary pełne i ćwierci.

Ciskał z liczbowej procy
dokonań stalowe strzały —
i spadały
echa zgubione w serc głębinie i śmierci.

Cztery... pięć... siedem... osiem...
Wybił dziesiątą godzinę.
Młoty sine
drżały zdyszane, nieprzytomne i dzikie

Z chorych tonów pokłosiem
wybił godzinę dwunastą —
(całe miasto
ziewnęło we śnie, niesłyszące, bezlikie).

Wtem jękły wierne sprężyny,
serce zegara trzasło!
Pobladłe tarczy lica

na trybów hasło
opluła zła błyskawica:
z werku czarnej kotliny
gruchnął piorun godziny
trzynastej!

Zegar oszalał! Koła wzięły na kieł i ponoszą.
Zegar oszalał! Sprężyny kłębią się, wiją wężowo...
Wieża się chwieje! Łańcuchy w grozie się stroszą,
w panikę zbite liczby plątają się i mnożą.

Bije godzina dwudziesta, a wagi lecą wdół.
Bije godzina czterdziesta czwarta i pół.
Wagi przebiły piętra, wryły się, a za niemi
jadą łańcuchy rdzawe w gorące łono ziemi.

Tamy zerwane — z okien buchnęła Etna —
dzwony mdleją od krzyku; — ulicy
dym uderzył do głowy dzwonnicy —
wybiła godzina setna!

Już niema liczb, rachuby,
zegar ucieka,
gdzieby nie było więzienia,
człowieka,
mierzenia,
próby!

Zegar w obłędzie rozpaczy przerwał śmiertelne kajdany
i krzyczy kłębem żelastwa, w straszną sieć godzin wplątany!
— — — — — — — — — — — — — — —

A teraz leży rozbity
na miazgę o chłodny głaz.
A nad nim, triumfem upity,
panoszy się równolity
tyran ziemskości,
pachoł wieczności:
C z a s.

Członkowie Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego

CZŁONKOWIE HONOROWI:

Dr Głąbiński Stanisław
Mączyński Czesław
Dr Orski Włodzimierz
Paderewski Ignacy
Dr Romer Eugenjusz

CZŁONKOWIE ZWYCZAJNI:

Agopsowicz Kajetan
Dr Agopsowicz Kazimierz
Agopsowicz Mieczysław
Alemann Chrystian
Inż. Alexandrowicz Stanisław
Andraszek Jan
Dr Andruszewski Mieczysław
Angielski Kazimierz
Antoniewicz Jan
Arciszewski Władysław
Arnicki Jan
Asłan Józef
Babel Karol
Baczyński Ludwik
Badeni hr. Stanisław
Inż. Bagieński Jan
Dr Bałaszeskul Franciszek
Bałutin Eugenjusz
Dr Banach Stefan
Dr Bańkowski Jan
Dr Barącz Roman
Baranowski Mieczysław
Dr Bartel Eugenjusz
Bartosiński Jan
Dr Barwiński Eugenjusz
Bastgen Bruno
Będaszewski Tadeusz
Bem Feliks Piotr
Bereźnicki Leon
Bętkowski Włodzimierz
Bialikiewicz Józef
Bielski Wiktor
Biesiadecki Franciszek
Dr Bilik Mikołaj
Bilinkiewicz Roman
Bilinkiewicz Seweryn
Biliński Antoni
Inż. Birkenmayer Ludwik
Inż. Bisanz Ernest
Bischof Artur
Blaha Alfred
Inż. Blaim Władysław
Inż. Blum Fryderyk
Blum Fryderyk
Inż. Błażyński Stefan
Dr Bobowski Stefan
Dr Bobrowski Marjan
Dr Bocheński Kazimierz
Bodnar Kazimierz
Inż. Bogdanowicz Aleksander

Inż. Bohosiewicz Andrzej
Bojarski Władysław
Borth Franciszek
Borth Rudolf
Dr Borysiewicz Jan
Dr Boziewicz Marjan
Inż. Bratro Emil
Brezany Zdzisław
Inż. Bronarski Edward
Bruchnalski Kazimierz
Inż. Bruliński Marjan
Dr Brzeski Józef
Inż. Brzostowski Witold
Inż. Buchowiecki Leonard
Inż. Budzyński Wiktor
Bujak Jan
Dr Bukowski Stanisław
Bułkowski Ksawery
Dr Caro Leopold
Cetner hr. Andrzej
Chabło Wiktor
Dr Chechliński Marjan
Chlamtacz Jan
Chlipalski Karol
Dr Chołodecki Witold
Chrzanowski Janusz Stefan
Chyliński Konstanty
Ciągło Wacław
Ks. dr Ciemniewski Jan
Cieński Adolf
Dr Ciesielski Kazimierz
Inż. Cieślikowski Leon
Cisło Stanisław
Dr. Csillik Bronisław
Mgr Ćwikłowski Michał
Dr Czamarski Jan Adam
Czartoryski ks. Witold
Dr Czechowicz Zygmunt
Dr Czerny Karol
Dr Czołowski Aleksander
Czopko Wiktor
Czownicki Wojciech
Czyżewski Władysław
Dąbrowski Bolesław
Dąbrowski Wiktor
Daszyński Kazimierz
Daszyński Mieczysław
Dr Daum Ludwik
Ks Dawidowicz Bogdan
Dr Dębicki Józef
Dr Dembski Jan
Dr Dembowski Ignacy
Inż. Derdacki Zdzisław
Des Loges Aleksander
Dianni August
Inż. Dissel Franciszek
Ks. dr Długosz Teofil
Dniestrzański Józef
Dr Dobiecki Stanisław
Dobrowolski Edwin
Dr Dobrzański Antoni
Dobrzański Piotr
Dobrzański Stefan
Inż. Dobrzelewski Tadeusz
Domasiewicz Czesław
Inż. Donsaft Leonard
Dropiowski Jan Mieczysław
Drzażdżyński Łucjan
Dujanowicz Teofil
Dukiet Józef
Dr Dulęba Władysław
Dulemba Hilary
Inż. Dunin Szpot Roman
Dunka de Sajo Leon
Dr Dwernicki Tadeusz
Dworzak Józef
Dyszkiewicz Tadeusz
Dzieduszycki hr. Włodzimierz
Dr Dziedzic Wojciech
Inż. Dziewoński Marjan
Dr Dziubczyński Franciszek
Dziurzyński Feliks
Inż. Ebenberger Adam
Eckhardt Czesław
Dr Elektrowicz Stefan
Fedorowicz Włodzimierz
Flach Wiktor
Dr Flunt Władysław

Dr Franke Jan
Dr Franke Marjan
Frączkowski Franciszek
Frenkel Jan
Freund Władysław
Dr Fried Jan Celestyn
Friedrich Juljusz
Friedrich Seweryn
Frydman Karol
Dr Gaberle Eustachy
Inż. Gabriel Władysław
Gądziński Karol
Galeński Mieczysław
Galeński Stanisław
Garczyński Franciszek
Inż. Gąsiorowski Kazimierz
Gawecki Władysław
Gawlikowski Ryszard
Gawroński Wilhelm
Gayczak Stanisław
Geisler Edward Tadeusz
Georgeon Józef
Geppert Gustaw
Gergowicz Bolesław
Gergowicz Kazimierz
Dr Gergowicz Stefan
Inż. Gerstinger Karol
Gerstman Tadeusz
Getter Leon
Geyer Wiktor
Gidlewski Józef
Dr Gieruszyński Feliks
Girzejowski Kazimierz
Glatty Konrad
Dr Glixelli Zygmunt
Głaczyński Tadeusz
Goborski Władysław
Goetz Marjan
Dr Gołogórski Eugenjusz
Dr Górecki Tadeusz
Górka Witold
Dr Górniak Stefan
Gostkowski Kazimierz
Dr Gottfried Jan
Dr Gottlieb Albert
Grabowski Władysław
Grodki Tadeusz
Gronziewicz Zygmunt
Dr Groyecki Stanisław
Grün Włodzimierz
Gruszecki Stanisław
Dr Grzesik Stanisław
Grzymalski Stanisław
Gubrynowicz Kazimierz
Gürtler Alojzy
Gutteter Edward
Guzecki Michał
Gyurkovich Leon
Dr Hahn Zygmunt
Halski Józef
Hanisch Bronisław
Harasimowicz Marceli
Harlender Adam
Haszlakiewicz Henryk
Inż. Hauswald Edwin
Hawel Jan
Hawel Juljan
Inż. Hecht Henryk Mieczysław
Dr Hecht Józef
Hemerling Kazimierz
Dr Heppe Tadeusz
Hoffmann Władysław
Höflinger Tadeusz
Hofmokl Władysław
Dr Hojnacki Władysław
Hołub Stanisław
Dr Hołobut Zygmunt
Hordyński Eugenjusz
Inż. Hornung Józef
Dr Hornung Karol
Horwath Edward
Dr Hoszowski Władysław
Houwaltt Stanisław
Dr Hozer Jan
Huber Rudolf
Inż. Hubicki Stanisław
Inż. Hügel Bronisław
Dr Idaszewski Kazimierz

Inż. Ilnicki Tadeusz
Dr Ihnatowicz Kazimierz
Imrychowski Bronisław
Izierski Ludwik
Dr Jakubowski Karol
Inż. Jakubowski Władysław
Dr Jamiński Adam
Janisch Ludwik
Dr Janiszewski Tadeusz
Jankowski Czesław
Jankowski Mikołaj Marjan
Dr Jankowski Wiktor
Dr Januszewski Kazimierz
Inż. Januszewski Stanisław
Jarosiewicz Kazimierz
Dr Jarosz Roman
Dr Jasiński Janusz
Jasiński Marjan
Jaskólski Józef
Jaworowski Władysław
Dr Jaworski Kazimierz
Jaworski Władysław
Inż. Jęczalik Klemens
Jędrzejewski Władysław
Jełowicki Szczęsny
Jenner Władysław
Jonak Sebastjan
Jougan Alfred
Ks. Dr Jougan Alojzy
Inż. Juhre Aleksander
Inż. Jurasz Karol Olgierd
Kączkowski Stanisław
Dr Kaliński Marjan
Kamieński Franciszek
Kamieński Stanisław
Kamiński Zygmunt
Kapliński Adam
Karchesy Adam
Karczewski Witold
Dr Kasparek Juljan
Dr Kasprzycki Tadeusz
Inż. Kasyna Jan
Dr Kauczyński Klemens
Kawecki Medard
Dr Kielanowski Bolesław
Kiernig Franciszek
Kierski Marjan
Kieszkowski Stanisław
Kilian Alfred
Inż. Kinel Ignacy
Kintzi Leonard
Kistryn Mieczysław
Inż. Klimkiewicz Władysław
Klotzek Ludwik
Kmicikiewicz Włodzimierz
Knapp Alfred
Kobielusz Tomasz
Kochanowski Cyryl
Dr Koczerski Apolinary
Koerber Fryderyk
Koestlich Roman
Dr Kofler Zygmunt Jerzy
Kokurewicz Stefan
Inż. Kolbuszowski Michał
Dr Kolmer Juljusz
Dr Köller Hieronim
Komar Edmund
Komar Roman
Komornicki Stefan
Konarski Jerzy
Dr Kończacki Andrzej
Konstantynowicz Jan
Kopia Henryk
Mgr Kopia Henryk
Kopietz Karol
Koppel Otton
Korecki Emil
Kościcki Aleksander
Inż. Kosiński Zbigniew
Kosiuliński Jan
Kostrzewski Edward
Kotiers Wilhelm
Inż. Kotrba Karol
Kövess Aleksander
Dr Kowalewski Konrad
Kozak Władysław
Kozłowski Józef
Krajewski Michał

Krassowski Stanisław
Kratochwila Roman
Kraus Stanisław
Krawczyk Mieczysław
Kremer Kazimierz
Kremer Stanisław
Dr Kreutz Mieczysław
Krogulski Seweryn
Królikowski Antoni
Dr Kruczkowski Stanisław
Kruczkowski Sylwester
Krug Emil
Krupski Juljan
Krzyszkowski Stefan
Krzyszkowski Włodzimierz
Krzyształowicz Adam
Krzysztofowicz Bogdan
Krzysztofowicz Mikołaj Tadeusz
Dr Krzysztoń Wilhelm
Krzyżanowski Czesław
Krzyżanowski Franciszek
Krzyżanowski Marjan
Kucharski Karol
Kuczewski Józef
Kuczyński Michał
Dr Kudelka Tadeusz
Kühn Henryk
Dr Kulczycki Aleksander
Dr Kulczycki Zygmut
Kuliczkowski Seweryn
Dr Kulikowski Wiktor
Inż. Kumor Stanisław
Dr Kupczyński Tadeusz
Dr Kuryłowicz Jerzy
Kurzbauer Ludwik
Kut Władysław
Mgr Kuziński Stanisław
Kuziński Władysław
Dr Kwaśniewski Bolesław
Inż. Kwiatkowski Tadeusz
Kwiatkowski Wacław
Dr Kwieciński Karol
Dr Kwietniewski Kazimierz
Inż. Kwintowski Ludwik
Nowotny-Lachnicki Adam
Kaidler Kazimierz
Langie Kazimierz
Langner Ferdynand
Dr Lapierre Jan
Laskownicki Bronisław
Lehnert Seweryn
Lekczyński Czesław
Lenczowski Stanisław
Dr Leszczyński Roman
Lettner Gustaw
Leurman Franciszek
Lewak Antoni
Lewartowski Henryk
Lhotski Albin
Dr Liebhart Stanisław
Dr Limanowski Józef
Linde Mieczysław
Dr Linhardt-Lenartowski Hugo
Dr Linttner Rudolf
Lipanowicz Stanisław
Dr Lipsz Gustaw
Dr Liptay Maksymiljan
Inż. Lisikiewicz Franciszek
Longchamps Jan
Lorek Kazimierz
Lubieniecki Kazimierz
Lubomirski ks. Andrzej
Dr Ludwig Stanisław
Łaba Tadeusz
Łączyński Gustaw
Inż. Łańcucki Ignacy
Dr Łaz Kazimierz
Mgr Łazowski Mieczysław
Łępkowski Tomasz
Łobaczewski Wawrzyniec
Inż. Łodziński Kazimierz
Dr Łomnicki Maksymiljan
Łoś Stefan
Inż. Łoziński Tadeusz
Łuczkiewicz Włodzimierz
Łukasiewicz Walerjan Józef
Dr Łukowski Stefan
Dr. Machek Emanuel

Machniewicz Marjan
Machnowski Bronisław
Maciejowski Marjan
Dr Macieliński Leonard
Dr Madejewski Walerjan
Madeyski Stanisław
Majewski Bronisław
Inż. Majewski Daniel
Majewski Leszek
Majewski Mieczysław
Inż. Makarewicz Józef
Maksymiak Jan
Malarski Feliks
Inż. Malina Stanisław
Malina Tadeusz
Malicki Mieczysław
Malinowski Florjan
Malinowski Stefan
Dr. Małaczyński Aleksander
Małecki Henryk
Mandelsztam Leonidas
Inż. Mańkowski Włodzimierz
Dr Marciak Stanisław
Inż. Marcinkiewicz Adam
Marcinkiewicz Kazimierz
Marcinkiewicz Stanisław
Inż. Markiewicz Jan
Markiewicz Stanisław
Matkowski Jan
Matula Wincenty
Dr Matysek Józef
Mayer Adam
Mayer Juljusz
Mayer Wojciech
Mazanowski Aleksander
Mehlem Erwin
Melchert Kazimierz
Messuta Henryk
Dr Michalewicz Norbert
Dr Michalewski Bronisław
Michałowski Aleksander
Miedzianowski Józef
Mierka Bronisław
Miernik Józef
Mięsowicz Józef
Mięsowicz Władysław
Inż. Mięsowicz Zygmunt
Mikuszewski Jan
Dr Miłkowski Ludwik
Inż. Minkiewicz Witold
Misiński Marjan
Inż. Misterka Albin
Mniszek Albert
Inż. Mokrzycki Antoni
Monne Ludwik
Dr Morvitz Zygmunt
Dr Mostowski Henryk
Moszczyński Jan
Moszoro Dominik
Dr Moszyński Tadeusz
Mroczek Mieczysław
Mromliński Wincenty
Munk Tadeusz
Nahlik Wiktor
Nalborczyk Jan
Nanke Czesław
Narolski Feliks
Inż. Nechay Ernest
Dr Negrusz Antoni
Negrusz Kajetan
Inż. Neuhoff Stefan
Inż. Neyman Bolesław
Inż. Niedzielski Stanisław
Niemczewski Stanisław
Inż. Niemczewski Władysław
Niemczynowski Stefan
Dr Niementowski Janusz
Niementowski Kazimierz
Niewiadomski Juwenal
Nowakowski Jan Tadeusz
Nowakowski Jerzy
Nowiński Roman
Noworyta Jan
Dr Obmiński Ksawery
Dr Obmiński Tadeusz
Ojak Edward
Olpiński Kazimierz
Olsz Modest

Dr Olszewski Witold
Opieński Stanisław
Opolski Stefan
Orobkiewicz Władysław
Ortyński Jerzy
Orzechowski Zbigniew
Dr Orzychowski Stanisław
Orzelski Feliks
Osiadacz Wiktor
Dr Ostaszewski Bronisław
Ostrowski Aleksander
Ostrowski Leon
Dr Ostrowski Tadeusz
Ostrowski Zbigniew
Dr Owiński Jakób
Padewski Józef
Pajor Stanisław
Pakosz Antoni
Inż. Paliszewski Wacław
Papużyński Stanisław
Inż. Parylak Michał
Pasławski Roman
Paulik Franciszek
Pawluk Mieczysław
Pawłowski Adolf
Piątek Adam
Piątkiewicz Kazimierz
Dr Piątkowski Józef
Piątkowski Kazimierz
Piątkowski Mieczysław
Inż. Pichler Franciszek
Dr Piechowski Franciszek
Dr Pieracki Jan
Pietrzycki Roman
Pietsch Edward
Pilatowski Bolesław
Dr Pindelski Roman
Piotrowski Kazimierz
Inż. Piotrowski Oskar
Inż. Piotrowski Wojciech
Pirożyński Jan
Pisarski Jan
Piszczkowski Zygmunt
Inż. Piwoński Emil
Dr Platowski Stanisław
Dr Plechawski Marjan
Dr Płażek Edwin
Dr Podsoński Władysław
Dr Pokorny Bruno
Dr Polak Tadeusz
Inż. Polt Rudolf
Połoniecki Bernard
Popiel Czesław
Popławski Michał
Popowicz Jan
Popowicz Józef
Porański Władysław
Posochowski Stanisław
Inż. Postępski Edmund
Postępski Stanisław
Poten Gwido
Powidzki Kazimierz
Powroźnicki Aleksander
Poźniak Alfred
Poźniak Michał
Dr Poźniak Zygmunt
Inż. Pragłowski Stefan
Prek Borek Łucjan
Dr Próchnicki Zdzisław
Inż. Przetocki Kazimierz
Dr Przyjemski Adam
Puchyr Jan
Radzikowski Franciszek
Rebczyński Aleksander
Reczuski Bronisław
Reindl Włodzimierz
Reiner Juljusz
Dr Reinlender Józef
Reis Zygmunt
Rejmański Zygmunt
Dr Rencki Roman
Ricci Leon
Riedl Edmund
Riedl Roman
Rieger Paweł
Rogoż Stanisław
Rokossowski Jerzy
Rolle Michał

Inż. Romanowski Jan
Romaszkan Jerzy
Dr. Romer Eugenjusz
Rosen Jan Henryk
Dr. Rosinkiewicz Jerzy
Dr Roth Maurycy
Dr Rothfeld Jakób
Dr Rottersman Józef
Rozwadowski Antoni
Mgr. Rubiński Marjan
Rudyński Jan
Dr Rucker Jan
Ruszkowski Wojciech
Ruxer Stanisław
Dr Ruziewicz Stanisław
Ruziczka Henryk
Rużycki Jerzy
Dr Rużycki Juljan
Rybicki Tadeusz
Sadyk Bej Mohammed
Salicki Jakób
Samolewicz Leon
Dr Sander Alfred
Sanetra Tadeusz
Sanojca Władysław
Sawicki Karol
Scazighino Witold
Dr Schätzel Stanisław
Schenk br Ernest
Schirmer Edward
Schnerch Jakób
Dr Schramm Franciszek
Schramm Jan
Inż. Schrimpf Rudolf
Schultis Antoni
Dr Schwarz Hugo
Dr Seidl Wacław
Dr Seifert Teofil
Dr Serbeński Walerjan
Seyfried Edmund
Dr Seyfarth Ludwik
Dr Siciński Jerzy
Siemieński Jan
Skarbiński Edmund
Dr Skorkowski Edward
Dr Skracha Stanisław
Dr Skrowaczewski Paweł
Dr Ślączka Roman
Śleżanowski Witold
Dr Słomnicki Bronisław
Słomski Czesław
Słonecki Edmund
Śmiglewski Witold
Smogorzewski Zygmunt
Dr Smolka Franciszek
Smolka Kazimierz
Dr Smolka Władysław
Smulikowski Zygmunt
Sokołowski Stanisław
Inż. Solecki Tadeusz
Sorg Henryk
Inż. Spira Stefan
Dr Srokowski Adam
Stachelski Stanisław
Starkiewicz Antoni
Staruszkiewicz Józef
Inż. Starzewski Stanisław
Dr Stefko Kamil
Dr Stenzel Edward
Dr Stenzel Stefan
Stobiecki Józef
Dr Stobiecki Zygmunt
Stokalski hr. Wiktor Jan
Dr Stroński Zdzisław
Struciński Paweł
Strzelecki Włodzimierz
Dr Strzemieński Jan
Sulimirski Kazimierz
Sulimirski Tadeusz
Sulimirski Wit
Świerczyński Edmund
Świtalski Józef
Dr Świtalski Mieczysław
Dr Szajna Władysław
Dr Szaynowski Władysław
Inż. Szczepanowski Stanisław
Szczygielski Jan
Dr Szeliga Mieczysław

Szeligowski Bogdan
Szlemiński Józef
Szlesinger Władysław
Szumirski Otton
Szwajlik Michał
Szwed Marjan
Inż. Szybalski Stefan
Ks. Dr Szydelski Stefan
Dr Szydłowski Władysław
Szymonowicz Tadeusz
Dr Szymonowicz Władysław
Tabeau Wiktor
Dr Tabisz Stanisław
Tarnawski Wiktor
Dr Tarnawski Władysław
Tęczarowski Alfred
Tęczyński Stanisław
Inż. Teleśnicki Teofil
Tenczyn Emil
Inż. Teodorowicz Mieczysław
Terlecki Tadeusz
Dr Tesznar Leopold
Theodorowicz Jan
Thürhaus Maksymiljan
Toeplitz Henryk
Dr Tomasik Seweryn
Tournelle Henryk
Towarnicki Karol
Inż. Treter Stefan
Dr Trojan Stanisław
Dr Tucki Włodzimierz
Turasiewicz Emil
Turnau Łucjan
Inż. Tylko Feliks
Dr Uhma Stefan
Inż. Ulmer Adam
Urban Leon
Inż. Völpel Eugenjusz
Inż. Völpel Roman
Dr Wachlowski Zenon
Wakter Karol
Wassermann Wiktor
Wasung Aleksander
Wasung Jan
Wawrzkowicz Eugenjusz
Inż. Waydowski Bolesław
Inż. Waydowski Bronisław
Wechsler Wierzbowski Tadeusz
Dr Węgrzynowski Lesław
Dr Węgrzyński Jan
Dr Weigel Kasper
Weinert Henryk
Weiss Adolf
Inż. Weiss Kazimierz
Weksler Antoni
Dr Weksler Emil
Inż. Welczer Bronisław
Dr Wereszczyński Antoni
Dr Westwalewicz Marjan
Dr Weyberg Zygmunt
Wierzbiański Aleksander
Wierzchowski Michał
Inż. Wiktor Stefan
Wilczek Ludwik
Inż. Wilczyński Michał
Inż. Winiarz Kazimierz
Winiarz Tadeusz
Witkowski Józef
Inż. Witkowski Tadeusz
Witwicki Tadeusz
Wojciechowski Zygmunt
Mgr. Wolański Stanisław
Woleński Bolesław
Inż. Wołoszyński Konrad
Wondrausch Jakób
Wondrausch Stanisław
Wopaterni Ryszard
Woycicki Czesław
Dr Wróblewski Józef
Wróblewski Józef
Dr Wrześniowski Janusz
Wrześniowski Tadeusz
Inż. Wurm Czesław
Wurst Stanisław
Wyhowski Stanisław
Wysocki Marcin
Dr Wysoczański Bronisław
Dr Wysoczański Kazimierz

Dr Wyszatycki Józef
Dr Theissberg-Wyszyński Otto
Dr Younga Jerzy
Dr Zabłocki Stanisław
Dr Zając Felicjan
Dr Zakrejs Franciszek
Dr Zaleski Eugenjusz
Dr Zaleski Juljusz
Zaleski Ryszard Wiktor
Dr Zaleski Zygmunt
Zaremba Czesław
Zarzycki Aleksander
Zarzycki Marjan
Inż. Zathey Józef
Zawadzki Ludwik
Dr Zawadzki Mieczysław
Zawadzki Władysław
Zawistowski Jan
Zborucki Jan
Zglinnicki Aleksander
Zgóralski Józef
Dr Zgórski Alfred
Dr Zgórski Kazimierz
Zieliński Karol
Dr Zieliński Kazimierz
Zieliński Władysław
Ziemnowicz Stanisław
Ziołkowski Mieczysław
Zubrzycki Stanisław
Zwierzchowski Józef
Żaak Henryk
Inż. Żardecki Kazimierz
Żdżarski Jan
Żegiestowski Włodzimierz
Żmudziński Franciszek
Żychliński Franciszek
Dr Żywicki Roman

Razem 5 członków honorowych i 791 zwyczajnych.
Wstąpiło 90, zmarło: 1 honorowy i 15 zwyczajnych,
wystąpiło 61.